د مینې روغتون

د نړۍ طنزونه

Ketabton.com

لیکوال: بېلابېل

ژباړن: علم ګل سحر

www.ketabtoon.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیولیک

مقررات	رالف وینر (آلمان)
سړی او لېوه	خریستوپلیتیف (بلغاریا)
د مینې روغتون	عزیز نسین (ترکیه)
نیمکرغي	ایرژي ستانو (چکسلواکیا)
قلمونه	ولادز یمژشیسلوفسکي (پولنډ)
بهانه	میلي پوپوفسکي (یوګوسلاویا)
بیزو او هېنداره	چلکاس (بلغاریا)
جایزه	و ، شکالین (پخوانۍ شوروي)
څه وکړم عادت شوی مې دی	رادوي رالین (بلغاریا)
څه معلومه ده ؟	واسیلس الکساکیس (فرانسه)
د ماتې خواشینې	ارت بوخوالد (امریکا)
د مینې په خاطر سزا	محمد العطیبه (عربستان)
زما زوی که د تاسې ؟	د ینتون فورد (انګلستان)
په بانک کې	دیوردمیکیش (هنګري)
د پیغام معجزه	هری شنکر پرسات (هند)
د یوې مینې داستان	شګداین سیندایوش (منګولیا)
نوښت	ماکس ګونتر (سویس)
د وربږې د ماکولاتو معتمد	خریستو پلیتیف (بلغاریا)
حیرانوونکې میوه	راسینستلاف دورمن (پخوانۍ یوګوسلاویا)
سمپوزیم	انجیلا ګالي دوسینا (ایټالیا)
ښنګه مرکه کوو	الوارودی لامنګسیا (هسپانیا)
لنډ لیکنه ستونزمنه ده	سیمون اندورسکي (پخوانۍ شوروي اتحاد)
دموکراسي ممنوع	عزیز نسین (ترکیه)
دواتړ قانون	مارک ازوف ،ولادیمیر تیخوفسکي (روسیه)
داهم ګټه نه لري	مارک زاخاروف (پخوانۍ شوروي)
قانوني چلوونکی	ګریکوري ګورین (روسیه)

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقررات

د ریل د تمځای د سلماني په سالون کې نایي راته وویل:

- ښښنه غواړم ، نه شم کولای تاسې ته کوم خدمت وکړم ، زه حق نه لرم ستاسې ږیره وخریيم ، مقررات اجازه نه راکوي.
- آخر ولې ؟ زه پیسې درکوم.
- د مقرراتو له مخې موږ د هغه چا سر او ږیره اصلاح کوو ، چې د ریل ټکټ یې اخیستی وي او د سفر نیت ولري ، خو تاسې لکه څنګه مو چې وویل د سفر نیت نه لرئ ، د ګاډي ټکټ مو هم نه دی اخیستی.
- ږیره مې ډیره رسیدلې ، یوازې زما لپاره استثنا ومنئ.
- نه خیر عالي جنابه ، ډېر و ښښئ ، مقررات اجازه نه راکوي.
- زه د سلماني له سالونه راووتم ، مخامخ د ریل د ټکټونو پلورنځي ته ورغلم ورته و مې ویل:
- آغلې یو ټکټ.
- چېرې ځې ؟
- مهمه نه ده ، چې هرځای وي ، یوازې یو ارزانه ټکټ.

ټکټ پلورونکې په حیرانتیا راته وکتل ، وې ویل:

- ځه ښاغلیه ، مسخره ګي مه کوه ، خپل ساعت تېروې.

ما د مسئلې په هکله ورته وویل ، دغې میرمنې زما رسیدلې ږیرې ته وکتل ، ویې خندل ،زړه یې وسوځید ، هغې وویل:

- ډېر ښه ، نو د نږدې ځای ټکټ درکوم ، چې ارزانه وي ، دغه دی د ریبنتیسه ټکټ ، اتیا فینکه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټکټ مې واخيست ، په خوښۍ د سلماني سالون ته وروګرځېدم و مې ويل:

- دغه دی ټکټ ، اوس اجازه ده ، چې کېنم ؟
- هو کينئ ، خو په ريل کې ، نه د سينګار پر چوکۍ
- اخير ولې ؟ زه ټکټ لرم ، مسافر بلل کېږم.
- خو تاسې څو شېبې د مخه وويل ، چې د مسافرت نيت نه لرئ.
- په تا څه اړه لري ، کيدای شي ريبنيتسې ته ولاړ شم ؟

نايي يا دم وويل:

- زه اوس ستا ستونزه حل کوم.
- هغه بلې خونې ته ولاړ ، له څو دقيقو وروسته بېرته راغی و يې ويل:

ستاسې ستونزه حل شوه ، ما د ريبنيتسې له تم ځای سره خبرې وکړې په ريل کې کېنه ، هلته ولاړ شه ، او ږيره دې وخرييه. خو پام کوه چې ټکټ ايسته و نه غورځوې ، ځکه د مقرراتو له مخې که تاسې د ټکټ پارچه و نه لرئ ، هغه نه شي کولای د تاسې خدمت وکړي.

ليکوال: دالف وينر (دموکراتيک آلمان .پخوانی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرې او لېوه

يوه ورځ يو ورې لېوه په واوره او ساړه باد کې له ځنګله راووت او يوه کلي ته نږدې راغی ،د کلي په يوه کور کې يې د يوه بزګر په پسونو سترګې ولګېدې ، په دې کور کې ډېرو نورو وريو هم رمباړې وهلې.

لېوه په بيړه هلته ورننوت ، يو ورې يې وليد ، هغه يې ځنګله ته وتښتاوه ، ورې ډېر کوچنی او ډنګر و ، خو خوارکي لېوه دومره وخت نه درلود چې تر ټولو مزی انتخاب کړي.

لږ وروسته د کلي سپي او کليوال چې پر له پسې ډزې يې کولې او چړې يې په لاسونو کې وې په لېوه پسې په منډو شول. هغوی لېوه ژوبل کړ ، خو لېوه په ډېرو خواريو ډنګر ورې خپل کور ته ، چې په غره کې يو غار و ، ورساوو.

ورې د لېوه بچيانو ته نه بس کېده ، لېوه له نا چارۍ په ورې نس ويده شو.

په سبا بيا لېوه ډېرې لوږې مجبور کړ ، چې کلي ته ولاړ شي ، لېوه د ونو له منځونو پسونو ته کتل. په دې وخت کې يې وليدل چې دوه سرې چړې په لاس د پسونو خونې ته ننوتل ، دوه مزي وري يې راوايستل ، حلال يې کړل او پوستکي يې ترې وايستل ، لېوه په حسرت خړ خړ ورته کتل ، وروسته يې اوربل کړ ، وري يې کباب کړل. وري يې ميلمنو ته په پتنوسونو کې کېښودل. ميلمنو ته موسيقي غږول کېده ، دوی غوږ ورته نيولی و ، جامونه يې پورته کړل او ويې څښل ، د کور خاوند ته يې ويل: «مننه» او د کور خاوند ورته ويل: «د منني وړ نه دي» لېوه د دغې صحنې په لېدو سره له ځانه سره وويل:

دغه انسانان هم عجيب موجودات دي ، د هغه کار په خاطر چې موږ يې کوو په موږ پسې ټوپکې او چړې را اخلي ، سپې را پسې خوشي کوي ، او موږ وژني. خو دغه کار چې بيا دوی کوي موسيقي هم ورته غږول کېږي.

ليکوال: خريستوپليتيف (بلغاريا)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مينې روغتون

- الو... د چيغو او نارو ورځپانه ده ؟
- بلې مهرباني وکړئ.
- لطفاً د جنايي برخې خبريال ښاغلی جعفر راکړئ.

د ورځپاڼې سکرترې ماته مخ را واړاوو ، ويې ويل:

- ښاغلی جعفر... های ښاغلی جعفر راشه په ټيليفون کې خبرې وکړه ، لکه چې د پوليسو له ادارې څخه څوک درسره خبرې کوي.

چې غوږۍ (ګوشي) مې راواخيسته و مې ويل:

- مهرباني وکړئ زه جنايي او قضايي خبريال جعفر خامتاپال يم.
- سلام ښاغلی جعفر!
- سلام څنګه ياست ؟
- بد نه يم ، ګوره ستا لپاره يو خبر لرم.
- څه خبر ؟
- نن شپه غواړو يو کور کلابند کړو او هلته ورننوزو ، که دې خوښه وي ته هم د نورو مخبرانو غوندې هلته واوسې ، نو په نهو بجو د پوليسو ادارې ته ځان راورسوه.
- دا کور د چا دی ؟
- غواړو د ميرمن انژلا کور ولټوو.
- خومره ښه شوو ، چې ومو ويل که نه زه به هم نن شپه دنيول شويو کسانو په ډله کې وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- روښانه خبرې وکړه ؟
- نن شپه مې غوښتل د میرمن انژلا کورته ورشم او ترې رپوټ جوړ کړم.
- ستا خوښه که غواړې له موږ سره ولاړ شه ، که نه نو تر موږ مخکې ولاړ شه او هغلته منتظر اوسه.
- یه له تاسې سره ځم ، مګر تېره اوونۍ پولیس د میرمن انژلا کورته نه ول ورغلي ؟
- هغه کور یې چې په (ماچکار) کې و ، د هغه دروازه مو وتړله ، اوس مو واورېدل چې په بل اپارتمان کې یې اړولي او له هغه یې د فساد ځاله جوړه کړې.
- ډېر ښه زه هم درسره ځم.

د ورځپاڼې مسؤل سکرترې وویل:

-ښاغلی جعفر هیله کوم څه چې وینې هغه ولیکه ، له ځانه څه مه پکې زیاتوه.

-پوه نه شوم ، مګر تر اوسه بل ډول و ؟ زه خو چې څه وینم هغه لیکم.

-کله کله مبالغه کوې ، ته ښه پوهېږې له مسؤل مدیره نیولې د سپورټ تر خبریاله ، له سیاسي خبریاله نیولې تر ښاري خبریاله ټول له خپله ځانه څه زیاتوي ، لړترلږه ته داسې مه کوه.

- ژمنه کوم چې چاخانبازي به نه کوم.
- یو بله هیله هم لرم.
- مهرباني وکړئ.
- هغه دا چې ډېر ژر خبر راورسوه.
- په سترګو ، هڅه کوم لومړی خبریال و اوسم چې د پولیسو د دغې بریا خبر تاسې ته در کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوره په نهو بجو د پولیسو په اداره کې وم ، له ما پرته د پنځو مجلو پنځه جنايي خبريالان له خپلو ځانګړو عکاسانو سره هلته ول. له شپېږو نورو پوليسو سره د پوليسو په سور رنګي موټر کې سپاره شوو له لږ واټن وروسته خبرې پيل شوې ، يوه خبريال وويل:

- څو ورځې د مخه مې سخت ساړه وشول ، ټول بدن مې درد کوي.

يوه پوليس زياته کړه:

- زه هم ناروغ يم له لسو کالو زياته موده کېږي ، چې د پښو له روماتيزم څخه ځورېږم.

يوه بل خبريال وويل:

- زه پوهېږم څومره کړاو تيروئ ، ځکه ماهم ډېره موده دا ناروغي لرله ، د علاج لپاره مې هر څه وکړل ګټه يې ونه کړه ، تر څو د يوه دوست په لارښوونه بيخي جوړ شوم.
- ته وخدای ماته هم ووايه ، ښايي زه هم ښه شم.
- مچۍ خو پيژنې ؟ همدا معمولي مچۍ ؟
- هو ، پيژنم يې.
- د شاتو مچۍ نه يادوم...
- دا معمولي مچۍ يادوې ؟
- نه هغه هم نه ، زه هغه نورې غټې مچۍ ښيېم ، چې خر مچۍ يې بولي.
- ښه دوام ورکړه.
- ددې لپاره چې د پښو روماتيزم دې ښه شي ، بايد وګرځې او ددغو مچيو ځاله پيدا کړې ، پښې به لوڅې کړې او تر نور بدن به دې برستن تاو کړې او د مچيو په ځاله کې به تر هغه لرګي ووهې څو ښې په غوصه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- دا مچۍ لکه د مور غټان داسې دي ، چې لږ تکليف او آزار ور ورسېږي ، ډېر ژر د سږي خدمت ته رسېږي ، کله چې مچۍ په قار شوې ، ټولې ستاپه پښو يرغل کوي تر څو چې کولای شي ستا پښې چيچي.
- زومړکې ډېر درد به لري ؟
- والله په درد سره خو نو درد لري ، مګر زه خبريال يم ، د ورځې سل ډوله نيش را رسېږي ډېر يې پاړاب نه کړم. خو نه پوهېږم چې ته به مقاومت وکړې که نه ؟
- ښه نو وروسته د سږي روماتيزم بيخي ښه کېږي ؟
- هو بيخي ښه کېږي ، زما کيڼې پښې روماتيزم درلود ، هيڅ مې شورولای نه شوای او ښۍ پښې به مې د کيڼې پښې دنده هم سرته رسوله ، خو د مچيو له نيش وهلو وروسته داسې پياوړې شوه ، چې ښۍ پښه ورته هيڅ وه په داسې حال کې چې ښۍ پښه مې سوکه سوکه په لاره تله ، کيڼه پښه به مې په منډو وه...

يو بل پوليس وويل:

- ډير سخت کار و...
- صحيح ده ، زه مجبور وم تل په ښۍ خوا ولاړ شم ، ځينې وخت به مې نه شوای کړای ځان کنټرول کړم ، د ښۍ او کيڼې پښې تر منځ په سيالي کې به زه پر ځمکه ولوېدم.
- بيا څنګه شوو ؟
- پام مې شو چې په هيڅ ډول د کيڼې پښې مخه نه شم نيولای د پرتاګه په کيڼ جيب کې مې د مطبوعاتو قانون کېښود ، له هغې ورځې وروسته يې حرکت ورو شو.

ټولو وخندل ، قضايي خبريال چې متوجه شو چا يې په خبره باور و نه کړ ، جيب ته يې لاس کړ د رسنيو قانون ، يو کتاب يې راويوست ، ويې ويل:

- دغه دی هاغه کتاب چې ومې ويل.

يوه بل مامور د خپلو پښو د تلو له ميخو سر ټکاوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- تاسې نه پوهېږئ دا د ښځو ميخچو ځومره سر خوږی راته پيدا کړی دی ، ما مځکې د قاچاقو په ځانګه کې کار کاوو ، خو ددغو لعنتي ميخچو له لاسه بلې ځانګې ته تبديل شوم.
- دليل يې داوو ، چې نه مې شوای کولای په قاچاقچيانو پسې منډې ووهم. اته کاله چې هلته وم ايله بيله مې يو قاچاق وږونکی ونيو.
- حتماً د هغه د ښځو ميخچې ستا د ښځو تر ميخچو غټې وې.
- نه نه هغه ميخچې نه لرلې خو ما ونيولی شوای.

هغه خبريال چې د روماتيزم دعلاج لاره يې ښوولې وه ، وويل:

- د دغو له منځه وړل هم آسانه دي.
- وروره که کيدای شي ووايه ، ټول عمر به دعا درته کوم.
- بايد ځلوېښت نر غنې ونيسې.
- هو درته غوږ يم.
- خو بايده پوه شې چې ددغو غنېو رنګ سور وي ، چې دا غنې دې په اوکلۍ (هاونګ)کې ښې ميده ميده کړې ، لاس ته راغلې ماده به د مياشتې په اوله جمعه هغه وخت چې ملا اذان کوي پښپلوميخچو کېږدې ، خو پام دې وي چې تر دريو ورځو زيات پرې پاتې نه شي ، که نه د ښځو روغ ځايونه به دې هم ورسره يوسي.
- خو ما تر اوسه سور رنګي غنې نه دي ليدلي.
- سمه ده ، غنې خاورې رنګې وي خو تا چې ځلوېښت غنې ونيولې بايد رنګ يې کړې هغه هم سور رنګ.

يوه خبريال د خپل زړه لا ناکاري شکايت درلود ، ويې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- زما زړه هم کمزوری دی ، په هیجاني وختونو کې مقاومت نه شم کولای آن کله چې د سینما په تالار کې کوم هلک او نجلۍ ژوندۍ سینما پیل کړي زړه مې درېږي د لوڅو ښځو په لېدو چې د سیند ساحل خواته یې وینم زړه مې نارامه وي ، اصلاً مې زړه ډېر کمزوری دی.

هغه خبریال چې د ټولو لپاره یې درمل ښودل ، وویل:

- دا چې ته ډېر مهربانه زړه لرې ،دا عوارض پیدا کوي البته د علاج لاره یې شته.

- هیله کوم ووایاست.

- تاسې باید زموږ د یو داسې هېوادوال له وینې څخه لږ تر لږه څلورو ګوندونوته تللی وي او بېرته یې پرې اېښې وي ، سل کاله یې ددې هېواد له خارجي او داخلي سیاست سره سروکارلرلی وي ګټه واخلی. تاسې باید د ورځې شل لیتره دغه وینه ځان ته پیچکاري کړئ تر څو مو زړه د ډېرې غوندې کلک او سخت شي.

د جنایي پولیسو سرپرست وویل:

- ماشاء الله لکه تجربه کار ډاکټر داسې چلند کوې.

- پخوا ډاکټر وم ، خو ډاکټري مې پخپل ځای پرېښوده او خبریال شوم.

- ولې دې ډاکټري پرېښوده ؟

- دا چې و مې نه شوای کولای چې په یوه کال کې تر دریو تنو زیات هېوادوال ووژنم ، زما د طبابت دیپلوم یې راڅخه واخیست.

- څنګه جنایي او قضایي خبریال شوې ؟

- ځکه چې هیڅوک نه شي کولای د یوه ډاکټر غوندې د جنایتونو رازونه کشف کړي.

زموږ مجلس ښه ګرم شوی و چې د میرمن انژلا د اپارتمان مخې ته چې د فساد په ځاله تبدیل شوی و ورسېدو. ژرژر له موټره ښکته شوو ، د پولیسو په مسؤول پسې کورته ننوتو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پولیسومشر د کور د لومړي پوړ زنګ وواهه ، یوې ښکلې میرمنې چې د خوب کالي یې اغوستې ول ، دروازه پرانیستله ، د پولیسو مشر ترې پوښتنه وکړه:

- آیا دلته هغه کور دی چې ټول کولای شي ترې ګټه واخلي ؟
- هو دلته دی ، مهرباني وکړئ ، دری ورځې د مخه د میرمن هاجر د کور دروازه پولیسو وتړله او هغه مجبوره شوه دغه ځای کرایه کړي او خپل کار ته دوام ورکړي ، ولې نه راځې ؟
- دا ځای ښه دی.
- غواړئ ووایم چې میرمن هاجر راشي ؟
- یه مننه ، موږ د میرمن انژلا په کور پسې ګرځو.
- د میرمن انژلا کور په دویم پوړ کې څلورم کور دی که میرمن سلما مو په کار وي په دریم پوړ کې کور لري.
- ډېر ښه ، له تا نه ډېره مننه.

کله چې هغې میرمنې دروازه وتړله د پولیسو مشر خپلې کتابچې ته وکتل ویې ویل:

- د تنظیم شوي پروګرام له مخې د سه شنبې په ورځ د میرمن سلما او چهارشنبې په ورځ د میرمن هاجر کور باید د پولیسو له خوا وتړل شي ، د پنجشنبې ورځ رخصتي ده ، د جمعې په ورځ د هاجر د نوي کور تړل په پروګرام کې ذکر شوي دي. موږ ته یې وکتل ویې ویل:

- هلکانو! ځنډ مه کوئ په بیړه د څلورم نمبر کور په لوري حرکت وکړئ پام مو وي ، چې په خاپوړو خاپوړو د میرمن سلما کورته ځان ورسوئ ، چیغې مه وهی.

کله چې د څلورمې شمیرې کور مخې ته ورسېدو د پولیسو مشر د دروازې زنګ وواهه ، یوې ښځې دروازه خلاصه کړه ویې ویل:

- له بده مرغه نه شم کولای تاسې ټول ومنم ، ځکه چې ماشاءالله د تاسې شمېر ډېر زیات دی او موږ دلته اته ښځې لرو ، څلور یې په رخصتي تللې دي ، تاسې باید د مخه ټیلیفون کړی وای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرپرست وویل:

- ته ولاړه شه میرمن انژلا راخبره کړه هغه ټول کارونه سموي ، مور خو څه پردي نه یو.

هغه ښځه یوه شیبه وروسته بېرته راغله ویې ویل:

- میرمن وایي راځئ دننه.

میرمن انژلا چې مور ولیدو ویې ویل:

- زه مو واقعاً خجالت کړم ، ما دغه کور یوه اوونۍ کېږي چې نیولی دی ، که زه خبره وای ، چې تاسې راځی ، کور به مو پاک او سم کړی وای.

سرپرست بې له دې چې څه ووایي د سر په اشاره یې د کور د کوټو د تلاشي قومانده ورکړه.

پولیسو د سترګو په رپ کې د کوټو ورونه خلاص کړل ټول کور یې تلاشي کړ.

میرمن انژلا بې غمه ولاړه وه ، څه یې نه ویل:

زه چې د هغې دومره بې غمي او بې پروایي حیران کړی وم ، ورنږدې شوم ومې ویل:

- بیخي عجیبه ده ، ستاسې کور تلاشي کوي او ته بې غمه ولاړه یې او ورته ګورې.
- ولې وارخطا شم ، زما په کور کې خو څه د غټانو او رهبرانو ښځې نشته ، چې ورته وارخطا شم.
- نوستاسې کاروبار ته زیان نه رسېږي ؟
- یه هیڅکله نه ، دا لازمور په ګټه هم دی ، زمور لپاره تبلیغ هم کېږي ځکه چاته چې زمور پته نه ده معلومه ، پته زر پیدا کوي.
- خو په پام کې ده ، چې ستاسې کور وتړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- فرق نه کوي ، سبا بل کور نیسو ، زه څلور کورونه او اپارتمانونه لرم ، یو یې څو ورځې د مخه وتاړه ، یو یې هم نن تړي. خو هغه نور دوه ورته معلوم هم نه دي پوهېږې په استانبول کې ولې د کورونو د اجارې مسله نه حل کېږي ؟

- اوس پوه شوم.

- دا زما نه نوي یم کور دی ، چې د پولیسو له خوا تړل کېږي. پریکړه مې وکړه د خپل سلم کور لپاره چې د پولیسو لخوا تړل کېږي ، یو ستر جشن جوړ کړم.

د انژلا د کور په لوی سالون کې دوه سړي او دوې ښځې وې له هغوی مې وپوښتل:

- څه ته منتظر یاست ؟

په بې اعتنایي یې وویل:

- نوبت ته...

له یوه او یا اتیا کلن سړي څخه مې وپوښتل:

- ته همه نوبت ته منتظر یې ؟

- هو زه هم نوبت ته منتظر یم ، ځکه چې د ورځې نه شم کولای راشم ، د شپې راغلم ، چې علاج مې وشي.

- ومووېل علاج ؟

- هو زه د معاینې او علاج لپاره دلته راغلی یم ، زه ساه لنډي لرم ، ډېرو ډاکټرانو ته ورغلم ، جوړ نه شوم د دغه ځای پته مې دوست راکړه راته ویې ویل:

- که زما مني دې ځای ته ورشه ، بیخي به جوړ شې. اوس به وګورم چې دوست مې څومره ارزښتمن معلومات لرل.

دوه ښکلې میرمنې چې په انتظار ناستې وې ، یوې یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- زما هم سترګې توربړي ، زما د یوې ګاونډۍ سترګې توربډې دلته راغله ، روغه جوړه شوه. اوس هم په اوونۍ کې دوه ځله راځي ، د دې ځای پته هغې راکړه.

- ولې ډاکټر ته نه ورتلې ؟

- پیسې مې یې له کومه کړې وای ، ټول ډاکټران د خلکو د جیبو خالي کولو ته ناست دي ، دلته پیسې هم نه اخلي آن لا نورې پیسې هم پسې ورکوي.

په یوه پولیس پسې یوې کوټې ته ورغلم ، یوه ۱۸- ۱۹ کلنه نجلۍ په یوه کونج کې په بد حالت ولاړه وه ، چې موږ یې ولیدو ، ویې ویل:

- والله ما بد نیت نه درلود ، راغلې وم چې دلته د خپل زړه علاج وکړم. ډېر وخت کېږي چې زړه مې ناروغه دی.

میرمن انژلا د نجلۍ خبره غوځه کړه ویې ویل:

- که باور نه کوئ د وره د سر لوحې ته وګورئ «د زړه د ناروغیو ځانګړی سرویس».

په نورو دروازوهم «د سرطان علاج» «د سترګو د معاینې خونه» «د غوږونو د ناروغیو خونه» لوحې تر سترګو کېدې.

په دې وخت کې یوه ډېره ښکلې او نازدانه ښځه له یوې کوټې راووته د هغې ښکلې ښځې تر ځنګ یو غټ او پیاوړی سړی چې د سوک وهلو اتل ته ورته و ، روان و. په بیړه مې ځان هغې ته ورورساوو پوښتنه مې ترې وکړه:

- ښښنه غواړم میرمنې کیدای شي ووایاست ناروغي مو څه ده ؟

- زه کومه ناروغي نه لرم ، کوښښ کوم ، چې هر ځنګه کېږي د دغه ښاغلي د پښو د میخونو علاج وکړم.

- نو تاسې د پښو د میخونو متخصصه یاست...؟

- دغسې ده ، خو له دوو میاشتو زحمته وروسته وینم چې هیڅ بدلون پکې نه دی راغلی. وګورئ ټولې پښې یې میخونه لري.

له هغه ښاغلي مې د هغه د پښو د میخونو په اړه وپوښتل خو ځواب یې رانه کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې ښځې وويل:

- خبرې نه شي کولای.
- ولې ؟
- ځکه چې د سوک وهلو او غبرګ نيولو په رينګ کې يې دومره لغتې او سوکان خوړلي ، چې د خبرو کولو توان يې بايللی دی.

يو بل سړي چې په بله کوټه کې په بد حالت نيول شوی و ، تر دا بل ډېر غټ و ، خو کومه ښځه چې په هغه کوټه کې وه ډېره ځوانه او وړه وه ، له هغه مې وپوښتل:

- ښه ته څه ناروغي لرې ؟
- زه روماتيزم لرم ، کله چې له ډاکټرانو نا اميده شوم دلته راغلم ، ما ساژ تر يوې اندازې اغېزمن دی.

په روماتيزم اخته پوليس وويل:

- لکه چې د ما د پښو روماتيزم بيخې ښه شو او لکه د لومړۍ ورځې غوندې کولای شم ښه په لاره ولاړ شم.

هغه سړي چې په پښو يې ميخونه راختلي ول ، وويل:

- زماد پښو ميخونه هم بد نه دي ، بايد دوه درې واري نور هم راشم.

ميرمن انژلا وويل:

ګورئ چې موږ له دغه کوره د بدلمنۍ لپاره کار نه اخلو ، بلکې کوښښ کوو د خلکو علاج وکړو. زه په دې کار سره د انسانانو خدمت کوم او دا ځای مې (د مېينانو روغتون) په نوم نوملی دی. پوليسو د ناروغانو له رخصتولو وروسته ښځې په موټرونو کې واچولې او حرکت مو وکړ.

په دې وخت کې يوه ناروغ ځان راورساوو ، ويې ويل:

- نو زموږ تکليف به څنګه کېږي ، اوس چې دوی وړئ زموږ په حال هم فکر وکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دوی څخه یوه دا نورو ته وویل:

- مه خفه کېږئ ، زه بله پته لرم ، یا الله ځی چې هلته ولاړ شو.

دا چې ما ژمنه کړې وه د میرمن انژلا د کور د تړل کېدا خبر په پوره دقت ټکي په ټکي ولیکم ، دا دی و مې لیکه. اوس به وګورم چې میرمن مسؤول سکرتره دا جرات لري چې له لاس وهلو پرته یې چاپ کړي که نه...!

لیکوال: عزیز نسین (ترکیه)

دغه طنز خو کاله وړاندې ښاغلي عزت الله پیژاند پښتو ته ژباړلی و ، دغه کتاب تر چاپ لاندې و ، چې ماته دښاغلي پیژاند کتاب ورسیده.

ع - سحر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیکمرغي

زړې ښځې مراچکووا په کلي کې یوازې ژوند کاوو ، کولای شو ووایو چې هغې د نیکمرغي په باره کې ځانګړی تصور درلود. د هغې دوو چرګو چې لیندا او میندا نومیدې هګۍ اچولې ، دې هګۍ خرخولې ، له دې سره سره چې د دغې انا زړه نه غوښتل چې خپلوان دې پرله پسې لیکونه ورته ولیږي ، بیا هم کله چې به ډاګي (پوسته رسوونکی) کلي ته راته ، دې به په ورین تندي د هغه هر کلی کاوو ، یوه ورځ ډاګي ورته وویل:

- انا درې کرونه ماته راکړه ، او دغه تابلو ډکه کړه ، هره خانه چې غواړې چلیپا یې کړه ، دا یو ډول لاټري ده ، کیدای شي د جایزې وړونکې شې.

انا وخندل ویې ویل:

- زویه زه چېرې ، جایزه چېرې... خو بیاهم ددې لپاره چې ته خفه نه شې دغه درې کرونه واخله ، راځه چې جدول ډک کړو.

یوه اوونۍ وروسته پوسته چي یا ډاګی په حیراني دې ته په منډو راغی:

- انا جانې نه مې ویل ؟ نه مې ویل ؟ جایزه دې یو وړه جایزه ، اتیا زره کرونه جایزه دې یو وړه.

دغه خبر په څو دقیقو کې په ټول کلي کې خپور شو. هر چا یې په اوریدو چیغې وهلې:

- وای اتیا زره کرون ، څومره لویه نیکمرغي!

... دغې زړې ښځې پخپل ټول عمر کې دومره پیسې نه وې لیدلې... په دومره پیسو به څه کوي ؟»

په نورو ورځو کې به چې ډاګی کلي ته راته ، پنځه شپږ لیکونه به یې هغې ته راوړل ، دغه لیکونه د هغې د زامنو ، لوڼو ، لمسیانو او نورو خپلوانو ول.

هر یوه به د دې د روغتیا او خوشالي هیله کوله او لیکل به یې چې په دې پسې ډېر خفه شوي دي.

یوه اوونۍ وروسته د هغې تش کلیوالي کور له میلمنو ډک شو ، زامن ، لوراني ، نږندې ، زومان او ډېر لمسیان د کلي په لوري رامات شول. مشرانو زامنو یې هغه په غیږ کې نیوله ، مورجانه به یې بلله او ښکلوله به یې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نږندې به له هغې سره لاس په غاړه کرځېدې ، او هغه به يې فرشته صفته او مهربانه ښځه بلله. دې خپلې دوه چرګې ليندا او ميندا ميلمنو ته حلالې کړې. آن د ازوغ خونه يې پاکه او فرش کړه ، چې ټول ميلمانه پکې ځاى شي ، مشر زوى وکولاى شول ځانته موټر واخلي. دويم زوى او ميرمنې يې چې کور نه درلود ، کور يې واخيست په دې توګه د ټولو ارمانونه پوره شول.

سخې زړې ښځې ټول خوشاله کړل ، اتيا زره کرون يې تر وروستۍ پيسې پورې ولګول. ميلمانه بېرته ښار ته ولاړل.

انا پخپله کوډله کې يوازې پاتې شوه ، يوازې ، يوازې. آن ليندا او مينداهم نه وې ، تر څو د دې په شاوخوا کې وکړتيږي او هګۍ واچوي.

څه وخت وروسته بيا يوه ورځ ډاګې کلي ته راغى. انا هغه ته يوه پياله قهوه ورکړه ، آنا ډاګې ته وويل:

- پان ميلنيکه ماتل تاته درناوى درلود او لرم يې. زه له تا يوه هيله لرم.

ډاګې وويل:

- مهرباني وکړئ نيکمرغې او خوش طالع ښځې.
- زما هيله دا ده ، چې نور پر ما لاتري خرڅه نه کړې.

ليکوال: ايرژى ستانو (پخوانۍ چکوسلواکيا)

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلمونه

يوه ورځ قلمونو په خپل منځ کې خبرې کولې ، هر يو د خپل ارزښت په اړه غږيده ، سره قلم وويل:

- زما کار ډېر ارزښتمن دی. په ما غلطۍ سموي. د کنټرول مامورين په ما لګښتونه او بودجوي مسئلې کنټرولوي.

د کاپي قلم وويل:

- زه داسې کار کوم ، چې هر څومره پنسل پاک پرې وهي ، پاک کېږم نه.

نري نوک لرونکي قلم وويل:

- که د صورت يا بدن رسمول وي ، له ما کار واخلئ ، تر څو بدن په دقيق ډول انځور شي.

پنسل چې تل کار ترې اخيستل کېده ، له ډېره کاره څو ځله تراش شوی و او اخير ته رسېدلی و ، آن د خبروکولو توان او حوصله يې هم نه لرله وويل:

- ځينې وختونه ډېر اړين توب او ګټور توب هم د سړي په زيان وي.

ليکوال: ولادزيمژشيسلوفسکی - (پولنډ)

(c) ketabton.com: The Digital Library

بهانه

له خپلې ميرمنې او لور سره مې ژمنه کړې وه ، چې تياتر ته به ځو. بايد د شپې له اتو بجو د مخه کورته رسيدلی وای او دوی مې راسره بيولي وای. په يوه محفل کې بند شوم ، چې پام مې شو اته نيمې بجې وې ، ټکټونه هم له ما سره ول. په تلوار کورته ولاړم نه بجې شوې وې ، پوهيدم چې کار مې خراب دی ، ښځه او لور به مې وخوري. چې په دروازه ور ننوتم د دې لپاره چې د دوی پام بلې خواته واړوم ، و مې ويل:

- تنخوا مې زياته شوې ، ها ها.

لور مې په تروشه تنده وويل:

- ډرامه په اته بجې شروع شوې ، يعنې چې نيمه يې تيره شوې او تا اوس تشريف راووړ.

و مې ويل:

- هی... لورې څه وکړم ، ډېر بد بند شوم.

سوچ مې وکړ چې بايد يوه بهانه جوړه کړم. فلانکی مړو ، يا کومه بله پېښه.

خو ومې ليدل چې ميرمن مې غاښونه چيچې. او له سترګو يې د قهر لمبې باديږي.

و مې ويل:

- له خپل ملګري باني سره مخ شوم ، ويل يې چې يوه کوميډي ډرامه يې ليکلې چې ماته يې ولولي ، هغه ډرامه ټوله راته ولوسته ، چې خلاصه شوه ، پام مې شو چې له اتو تېرې دي.

لور مې په ريشخند وويل:

- ښه ، ډرامه يې څنګه وه ؟

- هی بابا... دوه پيسې نه ارزيده ، خو څه وکړم ملګرتيا وه. سړی بايد د دوستانولپاره کله کله سر ښيندنې ته تيار وي ، ملګرتيا يوه اړيکه ده ، لکه اوږدی تار ، سړی بايد په دوستي او ملګرتيا ډېر ټينګ وي.

ميرمنې مې دغه وينا په چوپتيا سره اورېدله ، په مسخرو يې وخندل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هو ملګرتیا ښه شی دی ، خو زه یې اوس معلوموم.

دې د ټیلیفون غوږی (ګوشي) راپورته کړه ، پوه شوم چې باني ته ټیلیفون کوي ، چې آیا زه له هغه سره وم که نه ؟ په زړه کې مې ویل خدای دې وکړي چې باني په قضیه پوه شي او د دې خبرې پخلی وکړي ، چې زه له هغه سره وم ، آخر زما ملګري با درکه او ژر پوهیدونکي دي.

ښځې مې په ټیلیفون کې وویل:

- بلې... میرکو... سلام.

ما پې چیغې کړې:

- زه له میرکو سره نه وم ، ولې هغه ته ټیلیفون کوې ؟

ښځې مې په دې خبره غوږ ونه ګراوو ، خبروته یې دوام ورکړ:

- میرکو! آیا زما بد مرغه مېړه اوس له تاسره نه و ؟

ښه ، ښه ... ډرامه دې لیکلې او ده ته دې لوسته... مننه

ښځې مې بله نمره ډایله کړه ، د دې تر څنګ یې زما لور ته وویل:

- پلار دې د باني کره نه ، بلکې د خپل بل ملګري میرکو کره تللی ، او د هغه ډرامې ته یې غوږ نیولی... بلې... ژارکو... سلام څه حال مو دی ؟

- دا زما بدمرغه مېړه تر اوسه له تا سره نه و ؟ هه... آفرین... ښه... ډرامه دې لیکلې وه او ده ته دې لوسته... ستاسې کره و... او تر پایه یې ستا ډرامه واورېدله... آفرین... ښځې مې ګوشي کېښوده ، وروسته مې ښځې ټولو ملګرو ته یو په بل پسې ټیلیفون وکړ.

ملګرو هر یوه له یو بل نه ناخبره تائیدوله ، چې زه له هغه سره وم او هغه چټیاټ یې چې لیکلي ول ، ما واورېدل. تر څو د دوی د اثر په باره کې خپل نظر ووایم. اوس په هغه حالت کې زما حالت او قیافه پخپل نظر کې مجسمه کړئ.

میرمنې او لور ته مې یوه ذره اعتبار پاتې نه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليکوال: میلی پوپوفسکي (یوګوسلاویا)

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیزو او هېنداره

یو وخت یوه فیشني بیزو د ځنګل په یوه اداره کې سکرتره وه ، د خپل دفتر د دهلیز په هېنداره کې یې خپل ځان ولید. د خپلې خیرې په لیدو سخته په غوصه شوه چیغه یې وکړه:

- څومره حماقت... دا څه ویرونکې څېره ده ، چې زه یې وینم؟ دا زه نه یم ، هېنداره زما څېره ناسمه ښکاروي.

د هغې ځنګلي موسیسې رئیس چې له دې سره خپلوي لرله ، د دغې بیزو خبرې تائید کړې ویې ویل:

- رینښتیا چې ډېره بې نظمي ده ، د ادارې په دهلیز کې دا هېنداره چا ایښې ده؟

هغه خانه سامان چې په دهلیز کې یې هېنداره را ځړولې سمدلاسه له دندې ګوښه شو.

لیکوال: چلکاش (بلغاریا)

(c) ketabton.com: The Digital Library

جایزه

فدیالولیاکین د ادارې رئیس وروغوښت ، ورته ویې ویل:

- کېنه

فدیا کېناست ، رئیس وویل:

- کاروبار دې څنګه دی ؟
- بد نه دی قربان.
- هو ، یعنې چې لا تر اوسه د ستاینې او تقدیر وړ نه یې.

فدیا ځمکې ته ټیټ وکتل ، رئیس وویل:

- که سبا ته په غونډه کې تا ته د یوه ښه او نوښتګر کارکوونکي په توګه نغدي جایزه درکړل شي څه کوې ؟
- هغه بېرته ورکوم ، زه د نغدي جایزې مستحق نه یم.
- آ... هو... آفرین کټ مټ لکه د فلمونو ، شاباس.

رئیس بیا په معنا لرونکي انداز لولیاکین ته وکتل له ځانه سره وبونګیده.

په پای کې رئیس وویل:

- ګوره فدیا ، څو کسه نور هم جایزه اخلي ، مثلاً دا ایوان تیترین مستحق نه دی ؟ پره سوخین مستحق نه دی ؟
- مستحق دي ، دواړه مستحق دي.
- خو که ته پیسې بېرته ورکړې ، هغوی شرمېږي ، هغوی هم پیسې بېرته ورکوي ، لکه فلمونه...

فدیا وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ډېر ښه ، نو زه پیسې ببرته نه ورکوم.

رئیس په معنا لرونکي انداز وویل:

- نو وجدان دې څه شو ، ته خو مستحق نه یې ؟

فدیا په چرتونو کې ډوب شو ، ده مظلومانه وویل:

- زه په غونډه کې پیسې ببرته نه ورکوم ، له غونډې وروسته به له دې چې څوک مې ووینې یا خبر شي ، پیسې تاته درکوم.

- ماته ؟ همدغسې پټاپټ ؟

- هو. تاسې ته ، همدغسې پټاپټ.

رئیس په موسکا وویل:

- ته فدیا ، ډېر ښه سړی یې.

- زه ؟

- هو ته ، ښه سړی په ټیټ بست کې کار کوي ، فکر کوم د دې وخت را رسیدلی ، چې په لوړ بست کې دې مقرر کړم ، آفرین ،څه ګرانه ، ولاړ شه او د مامورینو مدیر ماته راولېږه.

لیکوال: و. شکالین (پخوانۍ شوروي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وکړم عادت شوی مې دی؟

د پنجشنبې په ورځ مې د غرمې له ډوډۍ وروسته غوښتل لږ آرام وکړم ، لا مې سترګې نه وې سره ورغلې چې ښځې مې چيغې کړې:

- پورته شه... اور مې واخيست ، وسوم ، اور ، اور!

سترګې مې وموښلې و مې ويل:

- ته تل داسې يې. سترګې مې لاپټې کړې نه وي ، چيغې وهې ، هله زلزله ده ، يا اور يا سېلاب.
- ژر وخوځه... پخلنځی له لوګي ډک شو...ژرکوه اطفايې ته ټيليفون وکړه.

ما ځپلکې لټولې ، ښځې بيا چيغې کړې:

- په ځپلکو پسې مه ګرځه ، شايد په پخلنځي کې د اور د لمبو په منځ سوځلې وي.
- نو د ټيليفونو لارښود کتاب راکړه.
- هغه هم په پخلنځي کې و ، له معلوماتو څخه د اطفايې (اور وژنې) نمره وپوښته.

پريکړه مې وکړه د ښځې خبره مې ومنم ، په داسې وختونو کې بايد په کورنۍ کې سوله او پيوستون وساتو. له «معلوماتو» مې وپوښتل:

مهرباني وکړئ د ماتي کرياکوف نمره راکړئ.

نمره يې ژر راکړه او ما ټيليفون وکړ ، له بده مرغه زما دغه ملګری په کور کې نه و.

«معلوماتو» ته مې ټيليفون وکړ:

مهرباني وکړئ د دراکان کواچکوف بلوار تليوخين نمره راکړئ. نمره يې راکړه او ماټيليفون وکړ ، د يوه ماشوم غږ مې په ټيليفون کې واورېد چې ويل يې:

- مور جانه او پلار جان تياتر ته تللي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا مې «صفر څلور» ډایل کړه ، دا ځل مې په یوه وار د خپلو څلورو انډیوالانو نمرې واخیستلې. په ټیلیفون کولو مې پیل وکړ ، یوه د ټیلیفون ګوشي پورته نه کړه ، دا بل چیرې تللی و ، چې غوښتل مې دریم ملګري ته ټیلیفون وکړم ، ښځې مې په غوصه ګوشي له لاسه کش کړه او چیغې یې کړې:

- کور اور اخیستی او جناب خپلو ملګروته ټیلیفون کوي.

دې خپله له صفر څلور څخه د اور وژنې نمره واخیسته ، وروسته یې اور وژنې ته ټیلیفون وکړ.

اطفائیه را ورسېده او د پخلنځي اور یې مړ کړ ، د هغو له تلو وروسته مې ښځه بیا پر ما را نازله شوه ، چې پاتې قهر او غضب پرما خالي کړي:

- که زه نه وای ټول کور به اور اخیستی و. او ته په داسې نازکو حالاتو کې خپلو ملګرو ته ټیلیفون کوې.
- ګرانې څه وکړم عادت شوی مې دی ، له دې چې بې له پیژندګلوي او واسطې هیڅ کار په ښه ډول سر ته نه رسېږي ، او زه تل له خپلو پیژندویه کسانو د ستونزو د لیرې کولو لپاره ګټه اخلم ، خپلو ملګرو ته مې ټیلیفون کاوو ، څو د اور وژنې د کار کوونکو لپاره واسطه پیدا کړم.

لیکوال: رادوی رالین (بلغاریا)

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه معلومه ده؟

ښځه مې تل راباندې غرومبېږي چې د خپلې لور الن د روزنې لپاره لږ وخت لګوم.

هغه غواړي زه هره ورځ خپله لور د کور په نږدې پارک کې وګرځوم. د تېرې خالي په ورځ مې د دې لپاره چې ښځه مې بيا راسره جنجال و نه کړي خپله لور پارک ته بوتله ، ښه ورځ وه ، تازه هوا او د ونو سيوري خوندور و ، زه د باغ پر يوه څوکۍ کېناستم او الن د ټال په لوري منډه کړه ، ورځپاڼه مې خلاصه کړه چې ويې لولم. اټومي جګړو ، څو کودتاګانو ، رنګ رنګ جنايتونو او جنايي پېښو د ورځپاڼې زياتره پاڼې ډکې کړې وې. له ۱۵ دقيقو وروسته مې مطالعه بس کړه او د ماشومانو لوبو ته مې کتل.

د يوې مربع په منځ کې يې شګې اچولې وې چې ماشومان پکې لوبې وکړي ، يوه هلک او نجلۍ پخپلو وړو پلاستيکي لوښو کې اوبه اچولې وې ، او اوس يې شګې پکې اچولې ، داسې پخپل کار بوخت ول چې سړي فکر کاوو يوه دنده سرته رسوي. ما له ځانه سره فکر وکړ: څه معلومه ده؟ شايد سبا دغه ماشومان لوی شی ، نامتو عالم ترې جوړ شي ، کيدای شي دوی په يوه پټ لابراتوار کې داسې وسلې جوړې کړي ، چې په څو دقيقو کې د ځمکې کره ټوټه ټوټه کړي ، تر يوه ونه لاندې مې څو ماشومان وليدل چې د يوې موضوع په باب يې جرو بحث کاوو.

د ژېړو ويښتانو وال هلک يې په منځ کې ناست و. داسې ښکارېده چې د مجلس مشري کوي. له ځانه سره مې وويل:

- څه معلومه ده؟ کيدای شي څو کاله وروسته دغه ماشومان داسې سازمان جوړ کړي چې پخپله مخفي غونډه کې پريکړه وکړي چې جمهوريت رانسکور کړي. او دغه د ژېړو ويښتانو وال خپله ديکتاتوري اعلان کړي. شايد دده په فرمان په زرګونو کسان زندان ته واچوي. کيدای شي دی اعلان وکړي چې له ده څخه نه اطاعت سخته جزا لري. په دې وخت کې مې له مخې يو هلک په چټکتيا سره په بايسکل تير شو. دغه ماشوم دولس کلن و. د ده شاته بل ماشوم بايسکل ځغلاوو.

- څه معلومه ده؟ شايد يوه ورځ دا په داسې سړي بدل شي ، چې ډله پوليس پسې وي ، چې ويې نيسي. د ورځپاڼې بل مخ مې راواړاوو ، د يوې ليکنې سرليک مې ولوست:

«ژان مخوف د جنرال سويستي بانک لوټ کړ»

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوې ميرمنې په بايسکل سپور ماشوم پسې چيغې کړې:

- پام چې ونه لوېږې.

حتماً يې مور وه. د مور خبرې يې لا په هوا کې انګازې کولې ، چې ژان مخوف په څمکه ولويد. لکه له زندانه د زندانيانو د تېښتې په وخت کې د زنګ غوندې غږ پورته شو. يوه نجلۍ د هغه خواته ورغله او دهغه له مور څخه يې وپوښتل:

- څه پرې وشول ؟ ټپي شو ؟

جنکۍ چې پخپلو وينېتانو شنه پټه تړلې وه ، ډېره ښکلې وه ، زه له خپل طرز فکر څخه وشرمېدم ، اخير دا ورځپانې ولې د بدوشيانو پر ځاى نورشيان نه خپروي. ټول د ديکتاتوري جګړې او وژنې په هکله ليکي. له ځانه سره مې وويل:

- څه معلومه ده ؟ شايد دغه جنکۍ د ماشومانو د روغتون رئيسه شي. کيداى شي دا دومره سرښيندونکي شي ، چې خپل کورنى ژوند هير کړي او د ماشومانو د علاج لپاره شپه او ورځ کار وکړي. بيا مې فکر وکړ «دا جنکۍ او هلکان چې په شګوکې لوبې کوي ، کيداى شي د سرطان ناروغي واکسين کشف کړي ، هغه هلکان به چې تر ونې لاندې را ټول دي او جروبحث کوي ، کودتا و نه کړي. بلکې د سولې کنفرانس به جوړ کړي ، په بايسکل سپور ماشوم ښايي د «د فرانس توردو» د سياليو اتل شي.»

ما ځان په دغو مثبتو سوچونو بوخت کړ ، الن لور مې چې په ټال وهلو ښه مړه شوې وه راغله ، «څه معلومه ده ؟ کيداى شي يو وخت فرانسويان پريکړه وکړي ، چې يوه ښځه خپله ولسمشره وټاکي او دغه جمهور رئيسه ولې زما الن نه وي ؟»

الن را غږ کړ:

- بابا جانه... پنځه فرانکه راکړه.

و مې ويل:

- ګرانې پنځه فرانکه مې پرون درکړل ، څه دې کړل ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خېره کې يې د پوښتنې حالت ښکاره شو ، آن هغې نه شواى کولاى دا را په ياد کړي چې پرونۍ پيسې يې څه کړې دي.

له ځانه سره مې فکر وکړ:

- لور مې که هر څه شي د ماليې وزيره به نه شي ، خو څوک پوهيږي ؟ ... څه معلومه ده ؟ ... شايد.

ليکوال: واسيليس الکساکيس (فرانسه)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ماتې خواشيني

سوچ وکړئ څه پېښېږي ، که د جمهوري رياست يو کانديد په لومړي پړاو کې له ماتې سره مخ شي ، او د کانديدانو له لست څخه ووزي.

زه يوه ورځ د دغسې يو کانديد ليدو ته ولاړم. هغه د لانايت ميدان د پارک په اوږده چوکۍ ناست و ، او سپينې مانۍ ته يې په حسرت او ارمان خړ خړ کتل.

چوپتيا هره خوا واکمنه وه. هغه يوازې او يوازې و ، ما هڅه کوله دغه درنه چوپتيا ماته کړم ، ومې ويل:

- ښکلې کور دی ؟

هغه په خواشيني انداز ځواب راکړ:

- ما همغه لا ښه جوړاوو ، ښځې مې غوښتل ټول دويم پوړ له سره سينګار او ښکلی کړي. ما غوښتل سترې ميلمستياوې او د نڅا محفلونه جوړ کړم او د مانۍ ساتونکو ته نوې جامې او دريشۍ جوړې کړم. زما په مغز کې د دغې مانۍ په باب ډېر پلانونه و.

و مې ويل:

- ډېره خواشينوونکې ده ، چې يوه ورځ سړی د جمهوري رياست کانديد وي ، او بله ورځ هيڅ ، ته ډېر له څه شي څخه غمجن يې ؟

- له دې چې خپل پټ ساتونکي مې له لاسه ورکړل ، هغه ډېر ښه خلک ول ، هر ځای به چې زما زړه غوښتل ، هغوی به بېولم ، ماته د هوټل په يوه کوټه يا د الوتکې په چوکۍ کې ځای نيول هيڅ ستونزمن نه ول ، تاسې نه پوهيږئ چې سړی له دې څخه چې د ښار په يوه ستر واټ کې موټر چلوي او شپږ کسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې شاوخوا ځغلي ځومره خوند اخلي. هر ځای ته به چې تللم هغوی به لټاوو ، شپه ورځ يې زما د کور ساتنه کوله دا يوازينی وخت و ، چې ما په واشنګټن کې د امنيت احساس وکړ.

- دا خو ته فکر کوې د نورو په باره کې چې په انتخاباتي مبارزو کې يې ګډون کړی ، او پيسې يې هسې په هوا تللې څه وايې ؟
- اوس د انتخاباتي مبارزو تر پيله امنيت ته اړتيا لرم ، ډېر خلک له ما ناراضه دي ، ځکه و مې نه شوای کړای چې ښه وځلېږم. وبښه هير مې شول.

وروسته يې په ساړه اسويلي وويل:

- دا رنګه ما مطبوعات وبايلل ، خلک فکر کوي چې د ولسمشرۍ پر کانديدانو د قلم خاوندان ګران دي ، فکر کوم رسنيو زما حق ادا نه کړ او زما تصوير يې سم وړاندې نه کړ د ښاري سرويسونو کاتوليکانو ، يهودانو او پروتستانو په اړه يې زما نظر ښه بيان نه کړ ، تورپوستو او ميرمنو له ما مخ واړاوو ، ښاريان د ټولنيزو خدمتونو په اړه زما په پروګرام پوه نه شول ، که نه زه به ښه ځليدلی وم.
- نو اوس تاسې اميد بايللی ؟
- نه بيخي نه ، زه د نورو غونډې کوښښ کوم په ګوندي کانونشن کې نفر پيدا کړم.

بيا يې سپينې مانۍ ته په وروستي ځل په حسرت وکتل ويې پوښتل:

- پتسلام ته په کوم سرويس کې ولاړ شم ؟
- خو دا غلط دي
- دا خبريالان له خپلو يادښت کتابچو او کمرو سره او دا ځراغونه سړي ته د ا احساس ورکوي چې ځواکمن دی. خو له هغې شيبې چې له لسته ولويدم ، آن يوه کس پوښتنه ونه کړه ، چيرې يې ؟ غواړې پوه شي څه مقام لرم ؟
- يه ، خو ماته دا په زړه پورې ده ، چې په انتخاباتي حوزو کې څه درپېښ شول ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- انتخاباتي ملګرو مې ښه کار ونه کړ ، پوره پيسې مې نه لرلې خلکو د انرژۍ په اړه زما پروګرامونو ته ليوالتيا ونه ښوده ، هوا باراني وه ، ښه تلويزيوني پروګرام وړاندې نه شو ، موټر مې مات شو ، خو څوک نه ملامتوم.

«لوی خلک بل څوک د خپلې ماتې له کبله نه ملامتوي»

ليکوال: آرت بوخوالد «امريکا»

د مينې په خاطر سزا

- اوه ګرانه زغلوله دا څنګه شوی يې ، دا ټول بدن دې ولې داسې شين ګرځيدلی دی؟ ته بيخي د پخوا غوندې نه يې.
- اخ ګرانه مصطفی ، مه پسې ګرځه ، ژر يوه پياله قهوه راکړه.
- ډېرښه قهوه به راشي ، خو ستا څېره ډېره ډارونکې شوې ده.
- پوهېږم ، خپله مې ځان په هېنداره کې وليد وډار شوم.
- آيا له غلو سره مخامخ شوې ، او جنګ دې ورسره وکړ؟
- څه ووايم؟ زه مې د خپلو ښځو له لاسه دې حال ته رسيدلی يم.
- دا ده قهوه وڅښه او کيسه وکړه... څنګه دې ښځو په دې حال کړې؟
- ته زما ښځې نه پيژنې ، څلور بلاوې ، څلور آسماني آفتونه دي.
- نو هغو ولې ته په دې حال کړې ، نه چې له کومې اروپا يې ښځې سره يې ليدلی يې؟
- ای بابا په دې پنځوس کاله عمر کې مې هيڅکله داسې هوسونه نه دي کړي. په ما مې خپلې ښځې د ټولې دنيا ترښځو ګرانې دي. خو له ما يوه غلطي وشوه چې دا پيښه را باندې راغله. ته خبر يې چې زه څلور ښځې لرم. ما پرېکړه وکړه چې هره ښځه ځان ځانته پوه کړم چې را باندې ګرانه ده. نيت مې وکړ چې هرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوې ته پټ يو سوغات ورکړم او ورته ووايم چې دا مې تر ټولو ګرانه ميرمن ده. دغو سوغاتونو زه دې حال ته ورسولم.

- ته څه وايې سړی دې سوغات هم ورکړې او دا سې تک شين دې هم شي.
- ګرانه دوسته کيسه واوره خبره داده چې له ډيرو تجربو سره سره زه بيا هم د خپلو ښځو په خوی پوه نه شوم ما مې خپلې ښځې ليلا ته يوه ډيره ګرانبيه ګوتې واخيسته چې ښکلی او قيمتي غمی يې درلود ، هغې ته مې وويل چې تر ټولو ګرانه ښځه مې ته يې. هيله مې ترې وکړه چې زما نورو ښځو ته يې ورښکاره نه کړي ، چې بد نيتي ونه کړي. خپلې دويمې ښځې ثريا ته مې قيمتي غاړه کۍ واخيسته او ورته ومې ويل چې تر ټولو ګرانه ښځه مې ته يې. خپلې دريمې ښځې ريحانې ته مې د سرو زرو وښي (لاس وندی) واخيست او ورته ومې ويل ته مې تر ټولو ګرانه ښځه يې. خپلې څلورمې ښځې ته مې لښتۍ (غوږ والی) واخيستې او ورته ومې ويل چې تر ټولو ته را باندې ګرانه يې ، له هرې يوې مې جلا جلا هيله وکړه چې نورو ښځوته ونه وايي.
- ښه بيا څه وشول ؟
- ګرانه دوسته لور مې زبيدې وروسته را ته کيسه وکړه چې زما لومړۍ ميرمنې ليلا ګوتې په ګوته کړه او نورو ته يې په ګوته ديوالونه ورښودل چې څومره چټل شوي دي. ثريا چې پوهيږي چې ليلا پخپله ګوتې تيم ورکوي او دوی ته يې ورښکاروي ، هغې هم غاړه جګه ونيوله ويې ويل هو رښتيا وايی په چت باندې هم دوړې او ګردونه ناست دي ، دريمې او څلورمې ښځې مې هم پخپلوځانګړو طريقو خپل سوغاتونه نورو ته وروښودل په پای کې زما راز رسوا کېږي. چې هريوې ته مې ويلي چې ترنور را باندې ګرانه يې.
- زه خوارکی له دنيا ناخبره کورته راغلم ومې ليدل چې څلور واړو ښځې مې په ډير غوصه برید ته چمتو ولاړې دي. بس راباندې نازلې شوې.
- ز غلوله ريښتيا چې تا ډير احمقانه کار کړی ، ته نه پوهيدې چې ښځې څه خويونه لري ؟ ښه اوس څه نيت لرې ؟
- بې له دې چې يوه دوه اوونۍ ستا په کور کې پټ شم بله لاره نه لرم تر څو مې چې رږيره ورسېږي ،د بدن پوستکی مې ښه شي او دا شين والی ورک شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هو زغلوله بله لاره نشته له نیکه مرغه زما په کور کې دا ډول جنجالونه نشته ځکه زه یوه ښځه لرم.

لیکوال: محمد العطیبه (سعودي عربستان)

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما زوی که ستاسې؟

د پخلنځي د کړکۍ ښیښه په درز سره ماته شوه میرمن دیر بورن په غوصه پخلنځي ته ولاړه د هغې ګومان سم و.

ښیښه د فوټبال د یوه توپ په اندازه سورۍ شوې وه او د فوټبال توپ یې د پخلنځي کونج کې ترستر ګوشو میرمنې له ځانه سره وویل:

- بیا هم دغو دغو شوخو هلکانو په سړک په فوټبال کولو سره لیونۍ کړم د دغو میراتمړو ښوونځیو رخصتي څه وخت ختمېږي ؟

دغه کارڅو وارې شوی و هر ځل هغې د هلکانو توپ بېرته ورکړی و خو دا ځل یې د قهر اور لمبې کولې تر شونډو لاندې غړومبیده:

- زه درسره کار لرم ته ودرېږه.

څو دقیقې وروسته د هغې د دروازې زنګ ووهل شو ، دې ځان په غوصه ونیو دروازه یې خلاصه کړه د دروازې په خوله کې دولس کلن هلک ولاړ وو نیکر او خط خطي کمیس یې اغوستی و. جرابې او شینکاک بوټونه یې په پښو ول ، ماشوم د دې د څېرې په لیدو وډار شو ویې ویل:

- میرمنې ښښنه غواړم موږ بیا دا کار نه کوو.

میرمنې وویل:

- ښه نو دا ازاریان تاسې یاست د تاسې له فوټباله خو زه پوزې ته راغلې یم زما کړکۍ تا ما ته کړه ها ؟

ماشوم وارخطا شو :

- یه میرمنې! یوه بل شوټ کړ خو هلکانو په توپ پسې زه راولیږلم ته زموږ توپ راکوې ؟
- ښه ....توپ درکړم چې بیا زما ښېښې پرې را ماتې کړې ؟

ماشوم وویل:

- میرمنې موږ بیا داسې کارنه کوو موږ نیت کړی چې وروسته له دې بل ځای فوټبال وکړو قسم خورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

میرمن دوه زړې وه نه پوهیده د ماشوم خبره ومني که نه

په دې وخت کې ماشوم وویل:

- آغلې د ښیښې په خاطر هم اندیښنه مه کوه نن ماښام مې پلار ستا کورته راځي نوې ښېښه به درته واچوي. دښېښو پیسې هغه زما د جیب خرڅ له پېسو ورکوې سره له دې چې میرمن دیر بورن د ماشوم په خبره باور ونه کړ خو بیایې هم د فوټبال توپ را واخیست او خپل څښتن ته یې ورکړ.

ماشوم په منډه د فوټبال ډګر او د نورو ماشومانو په لورې ولاړ.

میرمن دیر بورن هیڅ فکر نه کاوو چې ماښام دې دهغه ماشوم پلار راشي او ښېښه دې بدله کړي خو ماښام یې دروازه وټکیده ،دې دروازه ورخلاصه کړه و یې لیدل چې د منځني عمر سړی چې ښېښه یې تر څنګ نیولې وه په دروازه کې ولاړ دی.

سلام میرمنې راغلم چې ستاسې د کور ماته ښېښه بدله کړم میرمنې هغه پخلنځي ته بوت ،سړی پخپل کار بوخت شو د کار له پای ته رسولو وروسته یې هغې ته کاغذ ورکړ ویې ویل:

- دا هم بل مهرباني وکړئ د ښېښې پیسې راکړئ.

میرمن دیر بورن حیرانه شوه:

- کومې پیسې ؟

- د ښېښې پیسې او د کیښودلو مزد یې ، آیا هغه هلک تاته څه ونه ویل؟ هغه هلک زه راولیږلم ستاسې خپل زوی.

میرمن چیغې کړې:

- زما زوی؟ زه زوی نه لرم نو هغه هلک ستا زوی نه دی ؟

- یه میرمنې هغه ستا زوی دی ستاسې فرمایش یې ماته ووایه ما هم خپل خدمت وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليکوال: دينتون فورد (انګلستان)

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بانک کې

یو ولس بجې او ۴۵ دقیقې وې چې د لندن د یوه بانک لوی سالون ته یوه د منځنۍ عمر لرونکې ښځه راننوته ، هغې د یوې ځانېخواته غرفې کړکۍ ته ځان ورساوو هماسې په چوپتیا سره یې صراف ته کاغذ ورکړ په کاغذ کې لیکلې ول:

«یو څه پیسې راکړه کنې فیر کوم» صراف بې له دې چې وارخطا شي ورو یې د هغې تر جملې لاندې ولیکل «په سترګو بس ډز مه کوه» ښځې په پټه خوله بل کاغذ هغه ته ورکړ په کاغذ کې لیکلي و:

«ډېر ښه فیر نه کوم خو ژر.»

په بانک کې چو پتیا خوره وه ،ټول په کار او راکړه ورکړه بوخت ول .د بانک د دروازې مخې ته پولیس په چورتونو کې لاهوو.

صراف ښځې ته کاغذ ورنږدې کړ پکې لیکلي ول:

«ډېر وخت نه وې راغلې خیرت و ؟»

ښځې پخپل جیب کې تومانچه له لاسه پرېښوده له دستکول څخه یې کتابچه راوایسته ،یوه پاڼه یې ترې پرې کړه ،په پاڼه یې ولیکل: «کلي ته د خپلو خویندوکره تللې وم.» یولس بجې او ۴۹ دقیقې صراف بل کاغذ دهغې مخې ته ور وړاندې کړ پکې لیکلي ول: «نن تاسې ډیره ښکلې ښکارئ.»

ښځې ترې لاندې ولیکل: «مننه مهربانی کوئ.»

صراف بیا ولیکل: «لمسه کیان دې څنګه دي.»

ښځې ولیکل: «مننه ښه دي.»

دغه لیک لیکل او جوړ په خیر څو دقیقې نور هم روان ول هغوی یو بل ته ولیکل او ځواب یې واخیست.

په پای کې ښځې خپله تومانچه په دستکول کې کېښوده له بانکه ووته کله چې هغه له لویې دروازې ووته د دروازې پولیس هغه صراف ته ځان را ورساوو ، ویې ویل:

- هغه ښځه بیا راغلې وه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هو
- څه یې ویل ؟
- د تل غونډې دق شوې وه غوښتل یې له چاسره خبرې وکړي او د زړه خواله وکړي.

لیکوال: دیورد میکیش (هنګری)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیغام معجزه

یوه ورځ د خلکو یو استازی ایالتي صدر اعظم ته ورغی او د بیو له لوړوالي څخه یې هغه ته شکایت وکړ ، ایالتي صدراعظم ورته وویل:

تاسې پوهیږئ چې بیې ډیرې لوړې دي؟ ډیر ښه زه به سوداګرو ته یو پیغام صادر کړم ، زه د اقتصاد پر اصولو او اداري تدبیرونو باور نه لرم ،موږ د ګاندي په هېواد کې ژوند کوو زه په یوه پیغام سره د خلکو په زړونوکې ژور بدلون راولم .زه پیغام ورکوم چې تجاران بیې را ټیټې کړي او لوړ اخلاق وښيي.

د صدر اعظم پیغام درادیو له لارې خپور شو په پیغام کې ویل شوي و چې د خوراکي موادو سوداګر دې لوړ اخلاق وښيي او قیمتونه دې را ټیټ کړي ، خلک غریب دي باید له هغو سره مینه او خوا خوږي وښودل شي.

پیغام عجیبه اغیزه لرله د ښار په سترو تجارتي ځایونو کې دغه پیغامونه تر سترګو کېدل: «پلورونکي لوړ اخلاق ښیي» «زموږ پر نسیب انسانیت او انسان دوستي ده» د خوراکي توکو په مغازو یې لیکلی ول: غنم په سل روپۍ .

پیرودونکي راتلل او لوستل یې خو باور یې نه کاوو ، تر پرونه په دوه سوه روپۍ ول دوی به سترګې وموښلې بیا به یې ولوستل د باور کولو وړ نه و.

پیرودنکي په حیرانتیا وویل:

- غنم سل روپۍ ؟
- هو که مړ هم شم قیمته یې نه ورکوم لوړ اخلاق ماته دا سې حکم نه کوي.

پیرودونکي په زاریو وویل:

- سېټ جي ته و خدای په دوه سوه روپۍ یې راکړه ښځې مې دوه سوه روپۍ راکړې دي ،که په سل روپۍ یې را باندې خرڅ کړې میرمن به مې وایي چې غلا مې کړې ده .

یو بل پیرودونکي ګواښ وکړ:

- او هو سېټه په خپل همیشني قیمت یې خرڅ کړه که ارزانه یې خرڅ کړې نس به دې خیرې کړم.

سېټ وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ما مه ډاروه که ټوټه ټوټه مې هم کړې قيمته يې نه درکوم اخير لوړ اخلاق او بشريت ته درناوی ماته دا اجازه نه راکوي چې قيمته يې خرڅ کړم. په بله مغازه کې چې د چاى له قطيو ډکه وه خلک را غونډ شوي ول او د دوکان ليکنې ته ځيرول. په قطيو د پخواني قيمت نيمايي قيمت ليکل شوی و خلکو چيغې وهلې:
- قوطي نيمايي دي که ډک وي نو ولې په نيمايي بيه ؟

سېټ جواب ورکاوو:

- مهرباني وکړئ ، وايي خلئ ، نه تور بازار نه هم دوه چنده قيمت اخير اخلاق او انسانيت ما ته امر کوي چې ارزانه يې خرڅ کړم.

د منځني عمر سړی د دوکان له مخې تېرېده ، دوکاندار هغه تر لاس ونيو او دوکان ته يې راووست د منځني عمر سړي په نيولي آواز په زار يو وويل:

- سېټ جي ولې مې په خلکو کې بې عزته کوې درته ومې ويل چې تر لسم تاريخه ستا پور درکوم.

دکاندار په ډير ادب په مهرباني سره وويل:

- ګرانه څه وايې ؟ چا له تا پيسې غوښتې ؟ ما ته خپل دوکان ته راوستې چې سودا واخلې ، ځکه ومې ليدې چې شرمندوک تيريدې ، هر شی دې چې په کار وې وايي خله هر وخت دې چې زړه وغوښتل پيسې راکړه راځه زما ګرانه... د دوکان ټول مال تر تا قربان واخله ... بوره کيلو په دوه روپۍ.

پيرودونکی هک پک شو شونډې يې وخوځيدې:

-... دا څه وايې بوره کيلو په دوه روپۍ ؟ تر پرونه په پنځه روپۍ وه ... زه يې دومره ارزانه نه اخلم.

سېټ په مهربانۍ سره وويل:

- واخله واخله. پيسې د مياشتې په اخير کې راکړه زه دې نه پرېږدم چې بې له بورې خپل کورته ولاړ شې ،لوړ اخلاق او انسانيت ما ته حکم کوي چې په خپلو وطنوالو مهربانه واوسم.

سېټ له بورې ډک پاکټ په زور هغه ته ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه ورځې وروسته ډېرو خلکو چې زياتره يې د دولت مامورين ول ،مظاهرې وکړې او شعار يې ورکاوو:

سيمه ايز حکومت بيې را ټيټې کړې غواړي موږ سپک کړي څه خيال يې کړی دی ، موږ سوالګر نه يو ، موږ هم وجدان لرو يا قيمتونه لوړ کړئ ، که نه موږ دکانونه ويجاړوو.

د ماښام خواته پر دوکانونو د ډېرو اورول پيل شول شعارونه هم تند شول. «خلک غواړي قيمتونه لوړ شي ، مړه دې وي هغه کسان چې د خلکو د ارادې پر ضد عمل کوي.»

بهرنيو ژورنالستانو دا بهير په دقت سره څاره ، څوشيان په بشري تاريخ کې بې سابقې ول هغوی وليکل:

هغه عجيب هيواد چې د صدراعظم پيغام يې معجزه کوي ، هر ځای خلک د بيو را ټيټېدل غواړي ، دلته يې لوړول. خلک نه غواړي څه شي ارزانه واخلي.

کار خراب شوی و ، د خلکو وکيلان لومړی وزير (صدر اعظم)ته ورغلل ويې ويل:

- ښاغلی صدراعظم... بد حالت منځ ته راغلی ، ماشومان شيدې خوري بيرته يې قی کوي ځکه په شيدوکې هغه بوره چې ارزانه اخيستل شوې اچوي ،خلک چای سوروي خو تر ستوني يې نه تيرېږي ځکه چای ارزانه اخلي. ماشومانو ته نوې جامې ور واغوندي بدن يې تناکي شي ځکه چې اوس خلک رخت ارزانه اخلي ، دکور ميرمنې ډوډۍ پخوي خو سر يې ګرزي ځکه چې غوړي يې ارزانه اخيستي دي .د خدای لپاره يو څه وکړئ موږ له دې جنجاله وژغورئ.

ايالتي صدراعظم د دغو خبرو له اوريدو وروسته وويل:

- مګر تاسې غوښتي ول چې سوداګرو او دوکاندارانو ته پيغام واستوم هغوی اخلاق او بشر دوستي ته راوبولم و موليدل چې زما پيغام څومره اغيزمن و ؟ ښه نو اوس چې ټينګار کوئ پيغام به صحيح کړم.

بله ورځ له راډيو څخه نوی پيغام خپور شو:

صدر اعظم په خپل پيغام کې وويل:

- قدرمنو دوکاندارانو... تاسې زما په خبرو سم پوه نه شوئ ، زما مقصد عادي عالی اخلاق او انسان دوستي نه وه بلکې دوکاندارانه انسان دوستي او لوړ اخلاق و.

پيغام ډېر ژر اغيزه وکړه ټول شيان بيرته خپل لومړي حالت ته راوګرځيدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليکوال: هري شنکر پرسات(هند)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوې مينې داستان

کله مې چې هغه جګه او زړه وړونکې نجلۍ چې د باسکټبالانو غونډې ښکارېده وليدله ، وارله واره پرې مين شوم. هغه د بدني روزنې او سپورټ ښوونکې وه. زه يې د خپلو شاګردانو د وړتياوو ليدلو ته وربللی وم. له هغې ورځې وروسته مې کوښښ کاوو هغه ډېرهووينم ، هر ځل به مې چې ليدله ، زړه به مې په ټوپو شو د هغې ښکلا به نشه کولم ، ورځ په ورځ مې له هغې سره مينه زياتېدله. يوه ورځ له دفتر ه راووتم کورته روان وم ، په لاره مې د هغې د مينې په باب فکر کاوو. د هغې د لربا نجلۍ په باب چې د سپورټ معلمه وه او پخپله ښکلا يې زما آرام وړی و. په خپلو خيالونو کې لاهو وم. له يوې کوڅې تېرېدم. چې يوه غښتلې لاس مې پر ګريوان حس کړ ، دغه غښتلي لاس له ديوال سره ونښلولم ، د لاس خاوند ته مې پام شو يو بې ډوله او لنډه غر سړی و ، چې په ليدو مې يې په زړه لړزه ګډه شوه. غټو لاسونو ، ګردي مخ او غوصه ناکې څېرې يې د سړي زړه چوو. په ډېره ويره په داسې حال کې چې لړزېدم ، هغه ته مې وويل:

- تاسې څه کوئ؟

هغه بيا له ديوال سره ووهلم په هيبت ناک غږ يې وويل:

- پوهيږې که نه ؟

په لړ زيدلي غږ مې وويل:

- نه پوهېږم.

بې ډوله او غوصه ناک غاښونه يې وچيچل ويې ويل:

- اوس به پوه شې... ماته (پک سری) وايي. د قتل په جرم بندي وم ، پرون راخلاص شوم ، اوس مې هم چې څوک بد وايسي هغې دنيا ته يې لېږم.

له جېبه يې غټه چاړه را وايسته ، څوکه يې زما د پوزې مخې ته وګډوله.

په لړزېدلي غږ مې وويل:

- نو ولې...؟ ما څه کړي دي ، ما له تا سره څه بد کړي دي. هيبتناک لنډغر وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ښه ده ، چې بد دې نه دي کړي ، کني اوس مې د دې خبرو وخت هم نه درکاوو. ژرکوه پیسې دې راوباسه.

دومره ډار شوی وم ، چې نه مې شوای کولای لاسونه مې جیب ته یوسم ، هغه څنډ ونه کړ پخپله یې دا کار وکړ ، زما پیسې یې راویستې پخپل جیب کې یې کېښودې ، په دې وخت کې زموږ ترخنګ یو غږ راپورته شو:

- ولې د دغه ښاغلي په جیب کې لاس وهې ؟

د غږ خاوند یو پیاوړی شل کلن ځوان و. پک سري وخندل ویې ویل:

- هیڅ ، موږ پخواني ملګري یو ، ټوکې موسره کولې.

غوښتل مې چیغې وکړم چې دغه احمق دروغ وایي ، خو د هغه په سترګو کې د قهر او غضب لمبو وډار کړم. فکر مې وکړ چې که د دغه ځوان زور په هغه و نه رسېږي ، کار مې خراب دی ، نو په ویره مې وویل:

- هو ، ریښتیا وایي ، موږ پخواني ملګري یو ، ټوکې کوو ، ټوکې.

ځوان په تعجب راته وکتل ، وروسته پخپله لاره روان شو او له موږ لیرې شو ، د پک سري بیا پام شو ، امر یې وکړ:

- ساعت دې راوباسه.

ما خپل ساعت هغه ته ورکړ ، ساعت یې ور واخیست ، ویې ښورا وو ، غوږته یې ونیو:

- ګرځي... خراب خو نه دی ؟ خو که خراب شي ، یا وروسته پاتې شي ، یا مخکې ولاړ شي نو وای ستا په حال. ولې دې د ساعت ښیښه ګرړالي کړې ده ؟ احمقه ساعت سم ساتلی نه شې.

بیا مو ترخنګ غږ پورته شو:

- دلته څه خبره ده ؟

و مې لیدل چې یو امنیتي کس زموږ خواته ولاړ دی. د هغه په لېدو مې وغوښتل په پښو کې یې ورولوېږم ، څو ما له دغه دیو څخه وژغوري. خو بیا هم د دغه ځناور له سترګو د قهر لمبې بادېدې ، وډار شوم له ځانه سره مې وویل:

- اوس به مې دا ترې خلاص کړي ،خو وروسته به دغه سړی زما دښمن شي او وبه غواړي له ما غچ واخلي کار مې خراب دی ، هر ډول چې وي هغه به یوه ورځ ما یوازې پیدا کړي او حساب به راسره وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پک سري بيا په ساختګي خندا وويل:

- څه نشته ، مورې دوه صميمي او نږدې دوستان يو له ډيرې مودې وروسته مو سره ولېدل.

له دغو خبرو وروسته يې زما سر په دواړو غېږو لاسونو ونيو او څو واره يې ښکل کړم ، له مچو يې ډېر په عذاب شوم ، پخپل لاس مې خپل مخ پاک کړ ، هغه سړي پوښتنه وکړه:

- نو ولې دې د هغه سړي ساعت ترې واخيست ؟

پک سري بې له دې چې ځان وبايلي وخندل ويې ويل:

- زما خپل ساعت و ، له ده سره امانت و.

سړي ماته وکتل ويې ويل:

- رښتيا وايې ؟

فکر مې وکړ دغه امنيتي کس به تل راسره نه وي ، ښه به وي چې دغه ځناور د ځان دښمن نه کړم ، نو ومې ويل:

- هو ، د ده ساعت دی ، له ماسره امانت و.

زما د جواب په وخت کې د پک سري لاس په خپل جيب کې و ، زه پوهيدم چې د چړې لاستی کړپوي. هغه امنيتي کس ته وويل چې ما ته يې ورور ويلي دي او سره ورونه يو ، امنيتي کس سر وښوراوو ، او ولاړ ، بې رحمه سړی پاتې شو او زه. هغه زما په لوټولو بيا پيل وکړ:

- بوټونه دې وباسه.

کله مې چې خپل نوي او قيمتي پوټونه وايستل ، هغه ژر په پښو کړل ، خپل زاړه او خيري شوي بوټونه يې زما مخې ته راواچول چې په پښو يې کړم.

په داسې يوه حالت کې مې د خپلې ګرانې معشوقې ښکلی او زړه وړونکی غږ واورېد. د هغې نجلۍ غږ چې څو ورځې کېدې چې پرې مين شوی وم ، هماغه د سپورټ ښوونکې.

- سلام ګرانه ، دلته څه کوې ؟ لکه چې لاره مو يوه ده ، څه چې ځو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښو مې سستي کوله ، غوښتل مې روان شم ، خو دغه سړي تر ګريوان ونيولم او بېرته يې پخپل ځای مېخ کړم ، محبوبې مې هغه ته بد بد وکتل ، بې له ډاره يې ورته وويل:

- ولې د هغه خنډ کېږې ؟

پک سري په غرور وويل:

- د تا غرض نشته ښکلې زرګې ، ځه پخپل کار پسې دې ولاړه شه کنې معيوبه به دې کړم... هی... مړ موږکه د بوټو بندونه مې وتړه.

سره له دې چې ډېر شرمېدم ، خو له ډاره مې اطاعت وکړ ، د خپلو بوټونو تارونه مې چې اوس هغه په پښو کړي ول ، وتړل.

پک سري ټيله کړم ، چيغه يې وکړه:

- اوس دغه کوتره ماته راوله.

ما د نجلۍ لاس ونيو چې د دې سړي امر پر ځای کړم ، خو نجلۍ له خپل ځايه ونه خوځېده ، پک سر ی پخپله د نجلۍ خواته راغی ، خپل لاس يې د هغې به خوا اوږد کړ په احمقانه خندا يې ورته وويل:

- ښنګه کوترې... اجازه راکوې لږ ساعتتيری درسره وکړم ؟

مخکې له دې چې لاس يې د نجلۍ بدن ته ورسېږي ، زما محبوبې په يوه چټک حرکت سره پک سری په څمکه ووېشت هغه چې د داسې ضربې هيڅ انتظار نه درلود سخت ژوبل شو او چيغې يې پورته شوې. په سختۍ سره له ځمکې پورته شو بيا د نجلۍ په لوري ورغی.

- آخ... وای... ته ودرېږه... اوس به يې در وښيم.

نجلۍ په يوه چټک حرکت سره کلکه لغته وواهه او په ځمکه ولويد. لکه مار له ډېره درده سره واوښت.

پک سري څو ځله کوښښ وکړ چې له ځمکې راپورته شي ، خو په دغه کار ي ضربې له پښوولويده.

نجلۍ بې له دې چې ماته وګوري پخپله مخه ولاړه ، له هغې ورځې وروسته مې چې هر وخت خپله محبوبه وينم ، خپله لاره بدلوم ، چې ورسره مخامخ نه شم ، فکر کوئ چې له شرمه دا کار کوم ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیخې له شرمه نه ده ، تاسې یې تصورکړئ که له هغې سره واده وکړم او په یوه ښکلې او لمرینه ورځ په ما غوصه شي ، زما به څه حال وي ؟

لیکوال: شګداین سیندآیوش (منګولیا)

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوښت

په کوټه کې مې یوه کونج ته چپرکټ او په بل کونج کې الماری ایښې وه البته د کوټې په منځ کې مې میز ایښی و. دغه حالت بالاخره زه زړه نیولی او خواشینی کړم ، پریکړه مې وکړه نوښت وکړم ، چپرکټ مې د الماری پرځای او الماری مې د چپرکټ پرځای کېښوده. څو ورځې د دغه بدلون بوی مست کړی وم.

په پای کې مې دې حالت هم زړه وواهه ، له یو څه وخت وروسته مې حس کړه چې زړه مې تنګ شوی دی ، اصلاً میز او د هغه ځای خواشینی کړی وم... ولې نو میز د کوټې په منځ کې وي؟ خپل چپرکټ مې د میز پر ځای د کوټې په منځ کې کېښود ، دغه حالت مې په زړه او دماغ کې نوی والی راووست. سره له دې چې دغه بدلون ستونزې لرلې ، مثلاً زه چې د کوټې په منځ کې ویده کېدم ، دیوال ته له مخ اړولو بې برخې شوم هغه څه چې ډېره مینه مې ورسره لرله. خو په هر حال دا چې ما غوښتل نوښت وکړم دغه حالت مې ومانه. له یو څه وخت وروسته مې حس کړه چې دې حالت مې زړه وهلی دی. الماری مې د کوټې په منځ کې کېښوده او چپرکټ مې د الماری ځای ته یوور. یو رادیکال حالت منځ ته راغی ، یو څه وخت تیر شو.

آخ د وخت تېرېدل سرې څومره بدلوي. د کوټې په منځ کې الماری پرته له دې چې په کوټه کې زما د عادي تګ را تګ خنډ کېدله ، زړه مې یې راوواهه ، هر څومره چې دغه حالت نوی او ټپیک ښکارېده ، خو بیا هم زړه تنګونکی و... بیا مې هم باید یو رادیکال بدلون راوستی وای. جدي پریکړه مې وکړه داسې انقلاب راولم چې خپله ما هک پک کړي. په دې توګه مې د ناراحتي احساس له منځه یوور.

نیت مې وکړ له الماری څخه چې د کوټې په منځ کې وه د خوب د ځای کار واخلم ، د الماری په منځ کې په خوب کولو مې پیل وکړ. پاتې دې نه وي چې په الماری کې د اړتیا وړشیان مې د چپرکټ پر سر کېښودل ، هغه څوک چې تراوسه په الماری کې نه وي ویده شوی ، نه شي کولای تصور کړي چې دا څومره ستونزمن کار دی. د ملا له درد او د عضلاتو له درد پرته په سلګونو نور رنځونه لري. د الماری په منځ کې خفه کوونکې هوا ته طاقت نه کېده.

په هغه حالت کې چې زه وم د وخت تېرېدل چې زړه مې ووهي لازم نه ول ، له څو ورځو وروسته په یوه نیمه شپه کې په داسې حالت کې چې د بدن هر بند مې خوږېده له الماری څخه راووتم.

او په چپرکټ پریووتم ، پوره درې شواروزه لکه مړی پروت او ویده وم.

څنګه چې راویښ شوم ، بیا مې الماری یوې خوا او چپرکټ بلې خواته کېښودل ، او میز مې د کوټې په منځ کې کېښود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر وخت چې سترړی شم او وغواړم نوښت وکړم ، هغه ستونزې چې ومې لیدلې رایادوم ، بېرته کرار کېنم.

لیکوال :   ماکس ګونتر (سویس)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وررېږ د ماکولاتو معتمد

یوه ورځ یو ځیرک سړی د معتمد په بست کې مقرر شو. هغه یوې دولتي وررېږ ته د ماکولاتو د حواله کولو معتمد و. له یوه څه وخت وروسته هغه له هغو موادو څخه چې وررېږ (کیک) ته یې حواله کول دومره پیسې ووهلې ، چې د مرمرو یوه ښکلې ماڼۍ یې ځانته پرې جوړه کړه.

خلک حیران شول ، چا له هغه وپوښتل:

- او کور ګډې... دا ماڼۍ دې په څه شي جوړه کړه ؟

هغه سترګه ووهله ویې ویل:

- اخیر زه د وررېږ د ماکولاتو معتمد یم.

هغه بل پوښتنه وکړه:

- نو وررېږ خو یو ډیر کوچنی حیوان دی ، څومره خوراک لري ؟

معتمدوخندل ویې ویل:

- افسوس چې زه د یوې وررېږ د ماکولاتو د حواله کولو دنده لرم کنې د ځان لپاره به مې اووه د مرمرو ماڼۍ جوړې کړې وې.

له هغې ورځې راهیسې ټول کوښښ کوي چې د یوې دولتي وررېږ د ماکولاتو د حواله کولو مامور مقرر شي.

لیکوال: خریستوپلیتیف (بلغاریا)

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیرانوونکې مېوه

د رویسلاف په نامه یوه خره یوه ورځ له یوې ښکلې کلیوالې نجلۍ سره د خپل ښښتن پټې خبرې واورېدې ، ښښتن یې هغې نجلۍ ته ویل:

- کلي ته نږدې په دغه ځنګله کې ترونې لاندې یو بوټی دی ، چې حیرانوونکې مېوه لري ، که یوه شپه له ما سره هلته ولاړه شې زه به هغه حیرانوونکې میوه تاته درکړم.

خره د دغه راز په اورېدو سره له ډېرې خوشالي خپل غوږونه سره وټکول ، خو ځان یې ناخبره واچاوو. د شپې چې ټول ویده ول هغه ځان خرې ته چې مارګیتا نومېده ورساوو ، د حیرانوونکې میوې کیسه یې ورته وکړه. خر او خره له تبیلې راووتل او د ځنګله په لوري روان شول.

هغوي اصلي ځای ته ورسېدل ، خو بوټي او حیرانوونکې مېوه نه وه. په لاره کې خره د دې لپاره چې مارګریتا خفه نه شي او دی ملامت نه کړي ، مارګریتا ته یې ورانديز وکړ چې له ده سره واده وکړي.

اخلاقي پایله:

که ښځې ته کم راغلې ، باید ژر تر ژره ورسره واده وکړې.

لیکوال: راستیسلاف دورمن- (پخوانۍ یوګوسلاویا)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمپوزیم

یوه ورځ د پکالبیکوکا په نوم ښار کې یو سمپوزیم جوړ شوی و چې موضوع یې «د جادویي هېندارو معجزه» وه.

له پرانیستونکې وینا وروسته د ښار د والي پوهاندې باربراینرا وینا پیل شوه.

پوهاندې د امازونو د قبیلو د حیرانوونکو مسئلو او له هېندارو څخه د هغوی د ګټې اخیستنې په اړه رڼا واچوله. دې وویل چې د امازون قبایلو له ځانګړو هېندارو څخه په ګټې اخیستنې سره خپل دښمنان ړندول او وروسته به یې په ډېر آساني نیول.

دویم ویناکوونکي پوهاند پیانو لوچشقورت له تاریخ څخه مخکې د جادویي هېندارو د رول په اړه خبرې وکړې.

البته هغه څه یې چې د هېندارو او لویو حیواناتو دینوزاورونو چې له تاریخ د مخه یې ژوند کاوو ، وویل ټول پرې قانع نه شول.

د هغه د وینا په اتم ساعت آن ثو تنه پروفیسوران ویده ول. هغه له تاریخ څخه د مخکې انسانانو په باره کې خبرې وکړې چې څنګه یې د خپلو ښځو لپاره له مرمر ډبرو څخه هېندارې جوړولې.

کورازون ځان تریبون ته ورساوو او د ټولو تر منځ یې اعلان وکړ چې دی داسې حیرانوونکې جادویي هېندارې په کشفولو بریالی شوی دی ، چې ساری نه لري.

ده وویل تر ټولو جادویي هېندارې د ماشومانو سترګې دي ، چې په هغو کې د ټولو هغو شیانو تصویر چې دی یې په مینه او لېوالتیا وینې پاتې کېږي. مثلاً د پتنګانو ، رنګه ډبرو او ډېرو شیانو تصویرونه.

ښاغلي کورازون وروسته یوه بله عجیبه موضوع یاده کړه.

ده وویل:

- د بېوزلو او بېکارو ماشومانو سترګې کولای شي ، د قلپ شوي صندوق او کارتن په منځ کې شیریني او چاکلیټ وویني.

د ده دلیل داو ، چې ماشومان د صندقونو په منځ د شیریني او چاکلیټونو د لیدلو په وخت کې د خپلې خولې اوبه (نارې) تېروي څکه چې دوی یې عیناً ویني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زره پورې داده چې ژوري هیئت د نورو پروفیسورانو له ژورو مطالعاتو او کشفونو سره سره د سمپوزیم لومړی جایزه ښاغلي کورازون ته ورکړه. او د هغه کشف يې د نوروو ترکشف لوړ اعلان کړ.

لیکواله: انجیلا ګالي دویسنا (ایټالیا)

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه مرکه کوو؟

موږ ژورنالستان همدا چې واورو فلانی نامتو بهرنی هسپانیا ته راغلی دی ، ژر تر ژره ځان د هغه د اوسېدو هوټل ته رسوو ، په زرو نیرنګونو اوچلونوځان د هغه کوټې ته وررسوو ، صبر کوو چې له تشنابه راووزي ، هغه وخت خپله لومړۍ پوښتنه طرحه کوو:

- آیا ریښتیا د هیبرید ټاپو وزمه د نړۍ تر ټولو ښکلې سیمه ده ؟

بهرني سړي پخپله ژبه راته غورېږي:

- ارتو!... مې سنو... بامبو... تاکو...بوم.

او دا چې موږ هم د هغه په ژبه نه پوهېږو ، سمدلاسه د هغه ځواب څنګه مو چې «درک» کړی یاددښت کوو ، بیا پوښتنه کوو:

- ستاسې په نظر زموږ ښکلی هېواد هسپانیا څنګه ځای دی ؟

او هغه ځواب راکوي:

- تاتو... پاتی... ګولي... مولي...

او موږ «پوهېږو» چې مثلاً وايي «ډېر خوښ يم چې د هسپانیا ښکلې خاورې ته راغلی يم.»

وروسته پوښتنه کوو:

- له هسپانیا خخه ستاسې خوږه خاطره کومه ده ؟

بهرنی وګړی بیا پیل کوي:

- ټکونیا ایلخی نیا... تیمپا... تیمپا.

طبيعي ده چې موږ د هغه د لاسونو له حرکته پوهېږو چې وايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- په لومړي ګام کې ستاسې د افسانوي او ميلمه پالې خاورې ښکلي خلک ، سړی په هسپانيا مينوي ، زه د هسپانيا په ښکلا کې لاهو يم.

وروسته له هغه خپله ډېره په زړه پورې ژورنالستيکه پوښتنه کوو:

- آيا ستاسو لپاره چې له يوې سړې سيمې څخه راغلي ياست د هسپانيا تود لمر او شين آسمان حيرانوونکی نه دی ؟

هغه وايي:

- ګوري ، ګوري

او موږ پوهېږو چې د دوی په ژبه کې «ګوري» هو ته وايي ، طبيعي ده چې بل پوښتنه مو داده:

- ستاسې لپاره د هسپانيې کومه برخه ډېره په زړه پورې ده ؟

هغه څه چې دی وايي موږ ته لا دمخه معلوم دي.

لکه سويس او د اروپا اندلس او ګاليسيا مشهور ځايونه په هسپانيا کې د بهرنيانو د پام وړ دي. خو کيدای شي دغه سيمې بهرنيان په نورو نومونو وپېژني. په هر حال موږ د هغه مقصد درک کړی دی.

له دغو خبرو اترو وروسته د بهرني سړي خو ناست ، ولاړ او پراته عکسونه اخلو او خدای پاماني ورسره کوو. البته په پای کې هغه بيا «کومبو ، نانګو... سويسو موسيو» وايي ، چې هر احمق کولای شي د هغه مقصد درک کړي ، يعنې خوښ يم چې له ماسره مو مرکه وکړه ، د هسپانيې هېواد په دې وروستيو کې ډېر پرمختګ کړی دی.

او مسوؤل مدير زموږ د مرکې په لېدو سره پخپل پوست کې نه ځائېږي. په تېره چې مرکه ډېره دقيقه او مستنده او له عکسونو سره مل ده. نامتو بهرني سړي څه ښه خندلي او څنګه يې له خوښۍ غاښونه معلومېږي.

ليکوال: الوارودی لايکلسيا (هسپانيا)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډ لیکنه ستونزمنه ده

مقاله لیکونکی د ورځپاڼې د مسوول مدیر دفتر ته ورغی ویې ویل:

- په زړه پورې موضوع لرم ، غواړم د هغې په هکله درته ولیکم.

یوازې غواړم پوښتنه وکړو چې څو مخه وي؟ اوه مخه سمه ده؟ درې ورځې وروسته مقاله بشپړوم.

مسوؤل مدیر هغه ته وکتل ویې ویل:

- البته ستاسې مقالې ته اړتیا لرو. خو د مخونو د کچې په باره کې باید خبرې وکړو.
- کمې وي که زیاتې؟

مسوؤل مدیر وویل:

- فکر کوم د دریو مخونو لپاره ځای لرو. هو په دریو مخونو کې یې ولیکئ.

مقاله لیکونکي په ناراحتي وویل:

- تاسې زه په یوه ستونزمن حالت کې اچولی یم.

مسوؤل مدیر وویل:

- ډېر ښه ده ، چې د سړي مقاله لنډه وي. او هغه ولولي داسې نه چې اوږده وي او سرسري ترې تېر شي.

مقاله لیکونکي وویل:

- هو پوهېږم ، په دې هم پوهېږم ، چې لنډ لیکنه د نبوغ خور ده.
- هو ... بیخي سمه ده.
- ښه نو درې مخه وي؟ ښه په دریو مخونو کې یې لیکم ، سره له دې چې سخت کار دی ، یوه موضوع په لنډ ډول لیکل آسانه کار نه دی. چې داسې ده نو په څلورو اوونیو کې مقاله بشپړوم ، او تا ته یې راوړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليکوال: شيمون اندورسکي (پخوانی شوروي اتحاد)

(c) ketabton.com: The Digital Library

دموکراسي بنده

د هغه له راتلو مخکې یې په باره کې په ډېرو شیانو پوهېدم. هغه په امریکا کې ۶ کاله زده کړې کړې وې ، موږ په دې ډېر نازیدو چې له داسې یو شخص سره به وینو. د خپلو پخوانیو معلوماتو له مخې مې پخپل ذهن کې له هغه نه د فزیک ښوونکی جوړ کړی و ، خو کله مې چې ولید پوه شوم چې تیروتی یم ، ځکه چې زموږ ټولو ۶۰ کسو تصوراتو هغه ځنګه چې و هغسې نه و ، تصویر کړی.

کله چې په لومړۍ ورځ ټولګي ته راغی ۵ کسه شاګردان یې له خپلو ځایونو راجګ کړل پوښتنې یې ترې وکړې.

هغه پنځه واړه د ټولګي منځني او نالایقه شاګردان ول ، ویې ویل:

- قربان دلته یې درس نه دی ورکړی.
- چا موږ ته څه نه دي را زده کړي.

زموږ نوي ښوونکي له ساړه اسویلي وروسته وویل:

- عجیبه ده ، ځنګه تاسې تر دې ټولګې را رسیدلي یاست ؟

د نوي ښوونکي دې خبرې حسن کچالو خواشینی کړ ، ویې ویل:

- خو قربان تاسې سوالونه له داسې ځایه انتخاب کړي دي ، چې موږ هیڅ نه دي لوستي.

نوي معلم نوري ته مخ ورواړاوو ، ویې ویل:

- مهرباني وکړئ ، تاسې راشی.

نوري چې د داسې یوه کار تمه نه لرله ، په کړاو د تختې مخې ته ودرېد ، زموږ نوي ښوونکي وپوښت:

- تاسې چې د ښوونځي له دورې د فزیک په باره کې چې په هر څه پوهیږئ ، راته ویې وایاست.

نوري یوازې وکړای شوای چې د فزیک نوم واخلي ، وروسته له هغه یې رنګ والوت ، چوپ ودرېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ نوي ښوونکي د فزيک له درس ورکولو پرته بله علاقه هم لرله او هغه داوه چې په هر شکل کېږي د فزيک تر څنګ موږ ته د دموکراسي درس هم راکړي. ښه مې ياد دي لا تر هغه وخته چا د دموکراسي نوم هم نه و ، اورېدلی ، لا زموږ د هېواد روښنفکرو هڅه کوله چې دويټامينونو نومونه زده کړي...!

البته دا خبره مې ځکه وکړه چې پوه شئ دموکراسي د ويټامينونو له راتلو کلونه وروسته زموږ هېواد ته راغله...!

موږ د خپل نوي ښوونکي نوم ځکه دموکراسي ايښی و ، چې د فزيک د ساعت نيم وخت يې دموکراسي ته ځانګړی کړی و ، ده هيڅ وخت نه غوښتل له امريکا او د هغې له دموکراسي څخه سترګې پټې کړي.

موږ ۶۰ کسه په هغه تحصيلي کال په فزيک پوه نه شوو ، په دموکراسي دومره پوه شوو ، چې پخوا به مو يو بل ته آهای ، آو ، اوهو غږ کاوو اوس ورته ښاغلی اوقربان غږ کوو. بله دا چې د درس په وخت کې د ټولګي کړکۍ او دروازه خلاصې پرېږدو! د فزيک د درس په وخت کې به يې د دموکراسي له خاطره ويل:

- ښاغلو که هوا توده وي ، کړکۍ به پرانيزو ؟

او هغه وخت و ، چې د ۶۰ کسو شاګردانو ګډ آواز پورته کېده:

- خلاصې به يې کړو قربان... خلاصې به يې کړو.

خو زياتره وخت به د ټولګي له پايه چيغې را پورته کېدې:

- بندې يې کړئ قربان... بندې کړئ.

او په دې پسې به زموږ په ټولګي کې د دموکراسي ګډوډي پيليده:

- قربان خلاصې يې کړئ.
- قربان بندې يې کړئ.
- ګرمي پاخه کړو.
- له يخني سټ شوو.

نوري او شوکت رخت مينځونکی به تل د دغې دموکراسي په مخالف لوري کې ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوکت به که نن ویل دروازه یا کړکۍ خلاصې کړئ سبا به یې د دې عکس کار کاوو ، نوري به یې له دې چې کوم پروګرام ولري د ده په مخالف لوري کې ولاړ و.

خو کله کله به بیا دغه دواړه سره جوړ شول ، په ګرمي کې به یې دروازه او کړکۍ بندولې او په یخنۍ کې به یې خلاصې پرېښودې.

د دروازې او کړکیو د خلاصولو یا تړلو لانجې به د ټولګي نیم وخت نیو. که به هلکان چوپ ول ، نو د دموکراسي له خاطره به یې ویل:

- هیله کوم یو تن شاګرد دې د هغو کسانو په استازیتوب چې د کړکیو د خلاصولو پلویان دي ، ودرېږي او په دې موضوع دې رڼا واچوي.

دلته وه چې دموکراسي به شروع کېده او د غوصې په وخت کې به مو یو بل ته د خره او ... خطاب کاوو ، ده به ویل:

- ښاغلو په دموکراسي کې خر او داسې شیان نه لرو ، ښه ده چې یو بل ته ښاغلی ووایاست.

هغه خو خو واره موږ ته د ا نصیحت کړی و. موږ به هم په عادي حالاتو کې یو بل ښاغلی محمد ، ښاغلی احمد ، ښاغلی حسن او ښاغلی حسین بلل. خو که به په قهر کېدو نو دوستان به مو د خره له لقبه نه محرومول.

موږ به کله چې پوهېدو چې ښاغلی بهجت له ټولګي وتلی ،له شا به مو چیغې پسې وهلې:

- ژوندۍ دې وي دموکراسي.

زموږ د فزیک درس پر هغه کال دا ډول تېر شو او بهجت ډاډه و ، چې دموکراسي یې موږ ته په ښه ډول راښودلې ده.

ښاغلي بهجت غوښتل خپل دغه بریالیتوب د لیسې غټانو ته هم وښیي ، له ورځو څخه یوه ورځ یې وویل:

- هلکانو ځانونه تیار کړئ د شنبې په ورځ غواړم په لوی سالون کې د دموکراسي په اړه سیمینار ورکړم ، تاسې باید هلته په ښه ډول ترې دفاع وکړئ.

زموږ په ټولګي کې دری ډلې د علم په زده کړه بوختې وې ، د بهجت په وړاندیز د هر ې ډلې تکړه کسان د دې کار لپاره وګومارل شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شنبې په ورځ ټول شاګردان سالون ته راغلو ، ښاغلي بهجت زموږ د ليسې له ښوونکو او زده کوونکو پرته خپل ملګري او د نورو ښوونځيو ښوونکی هم راوستي ول ، د ښاغلي د ميلمنو شمېر ۵۰۰ ته رسېده.

نوري او شوکت رخت مينځونکي د سالون په دواړو خواوو کې مورچلونه نيولي ول. تور احمد او محمد موش ګير هم خپل پلويان راټول کړي ول ،د سالون په يوه کونج کې په انتظار ناست ول ، ټول کارونه جوړ شوي ول.

په دغه سالون کې چوپتيا خوره وه ، زما په ګومان د ليسې په ټول تاريخ کې دا لومړۍ ورځ وه ، چې سالون يې داسې بې غږه غوړېده و.

له لږ ځنډ وروسته ښاغلی بهجت تريبون ته ولاړ او دا مرګونې چوپتيا يې ماته کړه. ښاغلي بهجت د دموکراسي او د هغې د ګټو ، دموکراسي او ښوونه او روزنه ، دموکراسي او د امريکايي ټولنې پرمختګ ، دموکراسي او د بدن روغتيا په اړه اوږدې خبرې وکړې ويې ويل:

- ګرانو دوستانو اوس ستاسې پام د ليسې د دوو ډلو زده کوونکو جروبحث ته چې دموکراسي يې په ښه ډول زده کړې را ګرځوم.

نوري په ځنګ ووهلم پوښتنه يې وکړه:

- او هو... ته د کومې خوا يې ؟

- زه د هغو کسانو پلوی يم چې وايي خلاصې دې وي.

- ډېر ښه چې هير دې نه شي... د خپل ځنګ کس ته دې هم ووايه چې ځان ورک نه کړي.

موږ بيخي تيار و او ښه پوهېدو چې د دغه بحث له جوړېدو د ښاغلي بهجت مقصد دا دی چې د ليسې مدير وپوهوي ، ځکه مدير له دموکراسي او دې ډول کليمو سره جوړ نه و.

البته په دې خبره هغه وخت پوه شوي و ، چې څو ځله مو د مدير آواز له ادارې څخه اوريدلی و ، چې ويل يې:

- بابا دموکراسي لا څه ګندګي ده ؟

اوريدلي مو ول ، چې يو ځل ښاغلي بهجت په غوصه له ټولګي ووت ، موږ ټولو چيغې کړې:

- ژوندۍ دې وي دموکراسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښاغلي ستاسې سترګې دې بده ورځ و نه ويني لا څو ثانيې تيرې نه وې چې ښاغلی مدير په قهر ټولګي ته راننوت ، نوري يې کلکه لغته وواهه ، خو نوري چې د مدير څلور برابره وزن درلود د دموکراسي د نه فتح کېدونکې کلا په څېر پخپل ځای ټينګ ولاړ و ، يوازې ښاغلی مدير درې څلور قدمه شاته ولاړ ، له دېوال سره سخت ولګيده.

ښاغلی مدير داځل د شوکت رخت مينځونکی خواته ورغی چې هغه تر خپلو لغتو لاندې کړي ، خو وار له واره يې پام شو چې شوکت تر نوري کم نه دی ، نو د خپلې غوصې د تسکين لپاره د يو بل کمزوري شاګرد په لټه کې شو دغه بدمرغې زما مړه مورک په برخه شوه.

مدير وهلم او ما سورې وهلې:

- ښاغلي مدير په خدای زه نه وم ، زه په دموکراسي له خلاصولو بندولو پرته په بل څه نه يم پوه شوی.

دوو دريو ښوونکو ايله بيله ترې خلاص کړم. پخپلو غوږو مې واورېدل چې مدير ويل:

- زمونږ د بيګناه شاګردانو فکرونه مسموموي.

د دغو جريانونو به ليدو پوهيدو چې د مدير او ښاغلي بهجت تر منځ په پټه او ښکاره سره جګړه روانه ده.

مونږ ښه پوهېدو چې په پای کې يو د دې سړې جګړې ګټونکی دی.

خو زړه مو ډېر غوښتل چې ښاغلی بهجت بريالی شي ، ځکه که هغه بريالی شي نور ښوونکي هم د ده په پله ځي او ټول تعليمي کال به مو د کړکيو په خلاصولو او تړلو تېر شي.

ښاغلي بهجت له وينا وروسته يو سپين ږيري تربيون ته بوت ، ترې وېې غوښتل چې د بحث وړ موضوع غوره کړي.

سپين ږيري مونږ ته مخ راواړاوو ويې ويل:

- زامنو تاسې نه دې اوريدلي چې وايي سليم عقل په روغ بدن کې وي. دغه حکيمانه خبره يوه يوناني ستر سړي کړې ده ، اوس له تاسې غواړم په دې اړه بحث وکړئ چې دا خبره سمه ده که غلطه.

ښاغلي بهجت له سپين ږيري مننه وکړه و مونږ ته يې مخ را واړاوو ، وې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هيله کوم د هغو کسانو استازي چې وايي دا خبره سمه ده اود هغو کسانو استازي دي چې وايي دغه خبره سمه نه ده تربيون ته راشي ، هر يو دې د بل د نظر په ردولو سره خپل دليلونه ووايي ، البته دغه بحث د دموکراسي په چوکاټ کې په آزاد ډول ترسره کېږي.

لکه څنګه مې چې د مخه له خپلو دوستانو سره خبرې کړې وې ، په لوړ آواز مې چيغې کړې:

- اجازه راکړئ چې خلاصې يې کړو.

- حاضر کسان زموږ په خبرو پوه نه شول ، د پلان له مخې بايد مقابل لوري هم چيغې کړې واى.

- اجازه راکړئ چې بندې يې کړو.

موږ په دا يوه کال د فزيک په درس کې د دموکراسي په هکله ايله د کړکيو خلاصول او تړل زده کړي ول.

بيا مې چيغه کړه:

- خلاصې يې کړو.

زما له اوازه وروسته ، يوه وحشتناکه چيغه را پورته شوه:

- وايم تړويې...

له دې غږ وروسته د هلکانو کښونکې چيغې آسمان ته پورته شوې:

- خلاصوو يې.

- تړو يې.

ښاغلي بهجت متوجه شوی و ، چې لومړۍ چيغه ما پورته کړې ، راته ويې ويل:

- اوس نو تربيون ته راشه او په دې اړه خپل نظر څرګند کړه.

ما چې د مخه دا نه وه سنجولې زړه نا زړه تربيون ته ولاړم.

ښاغلي بهجت وپوښتلم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ښاغلی اکبره ستاسې په آند آیا سلیم عقل په سالم بدن کې دی ؟
- قربان اجازه راکړئ خلاصې یې کړو.

ما لا دا خبره پای ته نه وه رسولې ، چې د کړکیو د ټرلو پلویانو چیغې کړې:

ښاغلو اجازه راکړئ بندې یې کړو.

ښاغلي بهجت په ناراحتي وویل:

- ښاغلي اکبر پوښتني ته ځواب ورکړئ آیا سلیم عقل په سالم بدن کې دی ؟ زه د دې پوښتنې په مقابل کې بیخې هک پک وم ، دا نورو پخپلو منځوکې خبرې کولې ، تر څو چې یو چاغ سړی د هغوی له منځه راپورته شو ، وې ویل:
- بې له شکه د هر چا لپاره لومړی روغ بدن ضرور دی ، ځکه د یو ناروغ کس...

یوه بل د دغه سړي خبره پرې کړه ، وې ویل:

- که ستاسې خبره سمه وي نو بیا باید دا د غبرګ نیولو او تورې وهلو ټول اتلان پوهان او پروفیسوران وای.

د کنفرانس ګډونوال هم زموږ د ټولګیوالو غوندې له یو بل سره په ناندریو ول. ښاغلي بهجت بیا له ما وغوښتل چې خپل نظر څرګند کړم.

له ناچارۍ مې وویل:

- قربان څو شېبې د مخه مې وویل چې زما په عقیده باید کړکۍ خلاصې کړو.

په ښاغلي بهجت مړې خولې راماتې وې ، نه یې شوای کولای د کړکیو د ټرلو خلاصولو موضوع له نوې طرحه شوې موضوع څخه بېله کړي ، ما هم له وخته ګټه واخیسته پسې زیاته مې کړه:

- دا چې اوس د پسرلي موسم دی د هوا د تودوخې له امله مجبوریو کړکۍ خلاصې کړو. البته آزادې هوا ته اړتیا لرو او ستاسې په اجازه به یې خلاصې کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښاغلي بهجت د کړکيو د ترلو د پلويانو استازی احضار کړ ، هغه ښاغلي صمد و ، صمد چې د تربیون شاته ودرېد ، وې ويل:

- زه د اکبري له نظر سره بيخي مخالف يم.

ښاغلي بهجت سوکه وويل:

- ښاغلی صمد تاسې ښه پوهېږئ چې په دموکراسې کې اکبري نه لرو ، ښه به وي هغه ته د ښاغلي اکبر خطاب وکړې.

- ډېر ښه خو زه له دغه ښاغلي هلکي سره په يوه نظر نه يم.

ما په غوصه وويل:

- صمد جانه له خولې سره دې پام کوه ، خپله خبره وپيژنه ، زه خپل نوم لرم او نوم مې هلکی نه دی.

ښاغلي بهجت وويل:

- ښاغلی اکبر! صمد جان مه وايه ښاغلی صمد ووايه.

- ښه ښاغلی يې بنياده صمده ، ته له ما سره مخالف يې ؟

ښاغلي بهجت وويل:

- داسې مه ورته وايه ، دا د دموکراسي د اصولو مخالف کار دی.

په دې وخت کې ګډون وال هم په دوو ډلو ووېشل شول ، يوې ډلې د سليم عقل او دې بلې ډلې د روغ بدن پلوي کوله ، په دې ډول په سالون کې د دوو موضوعګانو په اړه بحث پيل شو.

په داسې حال کې چې مورږ د کړکيو د پرانستلو او ترلو پر سر جنجال جوړ کړی و ، دا نورو د سليم عقل او سالم بدن خبره سره اړوله راړوله ، تر څو يې چې ستوني ورسره مرسته کوله ، چيغې يې وهلې.

ښاغلي نوري چيغې وهلې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- باید خلاصې یې کړو.

تور حلمي نارې کړې:

- باید و یې ترو.

دموکراسي بهجت چې د ګډونوالو د چیغو او نارو به منځ کې هک حیران ولاړ و ، له صمده وپوښتل:

- ولې باید کرکۍ وترو ؟

د صمد چې څه په نظر ورتلل اود کړکیو د تړلو لپاره یې لازم بلل د فزیک ښوونکي ته یې وویل.

دغه دموکراتیک بحث او جنجال اوج ته رسیدلی و.

ما په زوره چیغې کړې:

- آهای خره حلمیه ولې ولاړ یې ؟

خو بېرته ژر را به هوښ شوم ، پام مې شو چې د دموکراسي له اصولو څومره لیرې شوی یم. تور حلمي بې له دې چې پوه شي ، زه له خپلې خبرې پښېمانه یم ، زما ګریوان یې ونیو ، چیغې یې کړې:

- خر پخپله یې ، خر ستا پلار...

په یوه شېبه کې د لیسې تالار د تن په تن جګړې په صحنه بدل شو ، تر څو مو چې کولای شوای یو بل مو په څپېړو او سوکانو ووهل. د خدای شکر دی چې رخت مینځونکي شوکت اونوري منځګړتوب وکړ او زموږ جنجال یې پای ته ورساوو. د خلاصو کړکیو پلویانو په زوتېه زوتېه چیغې وهلې او د کړکیو د خلاصي پرېښودو جدي غوښتنه یې کوله او د کړکیو د تړلو پلویانو پخپله غوښتنه ټینګار کاوو.

د نورو راغلو حالت هم ترموږ ښه نه و ، نارو سورو یې غوږونه کڼوول. تر څو چې زموږ د مدیر بوړنووکي غږ چې تر هغه وخته مو له هغه داسې آواز نه و ، اوریدلی زموږ غوږو ته راورسېد.

مدیر وروسته له هغه چې موږ ته ښکته پورته وکتل ما ته وویل:

- ښه دلته څه خبره ده ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښاغلی بهجت چې کرتۍ یې چرموړل شوې او کمیس یې خیرې شوی و ، په یوه کونج کې ولاړ و او څه یې نه ویل. د لیسې تالار یوه سوځېدلې ځای ته پاته کېده ، ما چې د ویلو لپاره څه نه لرل ، یوازې مې وکړای شول ووایم:

- قربان ، تور حلم ، قربان رخت مینځونکی شوکت قربان...

ښه مې په یاد دي چې په دې وخت کې مې د لیسې د مدیر په جانانه څپېړه په سترګو توره شپه شوه. له هغه وروسته بهجت بلې لیسې ته تبدیل شو ، کارونه خپل عادي حالت ته را وګرځېدل.

له هغې ورځې وروسته چې مدیر ټولګي ته راننوزي ، چې کړکۍ خلاصې ویني ، چیغې کړي:

- دموکراسي بنده ، کړکۍ وتړئ.

او هر وخت یې چې بندي ویني د «دموکراسي بنده» جملې په ویلو سره یې د پرانستلو امر کوي.

اوس ښاغلي صمد ، تور حلمی ، رخت مینځونکي شوکت او ښاغلي نوري زموږ د هېواد له مشهورو سیاستوالو څخه دي ، تاسې هغوی ښه پېژنی ، ما یې په دې مقاله کې نومونه بدل کړل.

خو په دې منځ کې زه هیڅ شی هم نه شوم. څو ورځې مخکې مې په واټ کې ښاغلی بهجت ولید ، له جوړ په خیر وروسته مې د تېر وخت په باب ترې وپوښتل. د هغه اصلاً څه په یاد نه ول ، یوازې په نیولې غږ یې وویل:

-دغه هېواد او ملت تر هر څه ړومبی د دموکراسي ښې روزنې ته اړتیا لري.

لیکوال: عزیز نسین (ترکیه)

یادونه: دغه طنز تر ما د مخه ښاغلي احسان آرینزي او عزت الله پیژاند پښتو ته را اړولي و ، چې ما له دوی وروسته وژباړه او له ژباړلو وروسته خبر شوم چې دغه طنز لا دمخه ژباړل شوی دی.

«ع. سحر»

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library